

ART IN EMBASSIES EXHIBITION
UNITED STATES EMBASSY ATHENS

ART IN EMBASSIES EXHIBITION
UNITED STATES EMBASSY ATHENS

(Platon) **Flower Girl**, 2005

120mm film photograph, 40 x 40 in. Courtesy of Studio Platon, New York, New York

(Platon) **Κορίτσι των Λουλουδιών**, 2005

Φωτογραφία σε φιλμ 120 μιλιμέτρ, 101,6 x 101,6 cm. Ευγενική παραχώρηση Studio Platon, Νέα Υόρκη, Νέα Υόρκη

Art in Embassies

Established in 1963, the U.S. Department of State's Office of Art in Embassies (AIE) plays a vital role in our nation's public diplomacy through a culturally expansive mission, creating temporary and permanent exhibitions, artist programming, and publications. The Museum of Modern Art first envisioned this global visual arts program a decade earlier. In the early 1960s, President John F. Kennedy formalized it, naming the program's first director. Now with over 200 venues, AIE curates temporary and permanent exhibitions for the representational spaces of all U.S. chanceries, consulates, and embassy residences worldwide, selecting and commissioning contemporary art from the

U.S. and the host countries. These exhibitions provide international audiences with a sense of the quality, scope, and diversity of both countries' art and culture, establishing AIE's presence in more countries than any other U.S. foundation or arts organization.

AIE's exhibitions allow citizens, many of whom might never travel to the United States, to personally experience the depth and breadth of our artistic heritage and values, making what has been called a "footprint that can be left where people have no opportunity to see American art."

<https://art.state.gov/>

Η Τέχνη στις Πρεσβείες

Το πρόγραμμα «ΤΕΧΝΗ στις Πρεσβείες» του Υπουργείου Εξωτερικών των ΗΠΑ ξεκίνησε το 1963 και διαδραματίζει σημαντικότατο ρόλο στη διπλωματία της χώρας μας μέσω μιας ευρείας πολιτιστικής αποστολής στην οποία περιλαμβάνονται προσωρινές και μόνιμες εκθέσεις, καλλιτεχνικά προγράμματα, και εκδόσεις. Το αρχικό όραμα για το παγκόσμιο αυτό πρόγραμμα εικαστικών τεχνών είχε συλληφθεί μια δεκαετία νωρίτερα από το Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης. Το πρόγραμμα τελικά ξεκίνησε επίσημα στις αρχές της δεκαετίας του '60 από τον πρόεδρο Τζον Φ. Κένεντι, ο οποίος διόρισε και τον πρώτο διευθυντή του. Σήμερα, στο πλαίσιο του προγράμματος «ΤΕΧΝΗ στις Πρεσβείες» διοργανώνονται προσωρινές και μόνιμες εκθέσεις σε περισσότερες από 200 πρεσβείες, προξενεία και πρεσβευτικές κατοικίες των ΗΠΑ σε ολόκληρο τον κόσμο, με την επιλογή και την παραγγελία έργων σύγχρονης τέχνης από

τις ΗΠΑ και τις χώρες φιλοξενίας. Οι εκθέσεις αυτές προσφέρουν στο διεθνές κοινό την ευκαιρία να γνωρίσει την ποιότητα, το εύρος, και την ποικιλομορφία του πολιτισμού και της τέχνης και των δύο χωρών, καθιερώνοντας έτσι την παρουσία του προγράμματος «ΤΕΧΝΗ στις Πρεσβείες» σε περισσότερες χώρες από οποιοδήποτε άλλο αμερικανικό ίδρυμα ή καλλιτεχνικό οργανισμό.

Οι εκθέσεις του προγράμματος «ΤΕΧΝΗ στις Πρεσβείες» προσφέρουν στους πολίτες άλλων χωρών, πολλοί από τους οποίους ενδέχεται να μην επισκεφθούν ποτέ τις Ηνωμένες Πολιτείες, τη δυνατότητα να βιώσουν το βάθος και το εύρος της καλλιτεχνικής μας κληρονομιάς και των αξιών μας, αφήνοντας έτσι «ένα αποτύπωμα σε μέρη όπου οι άνθρωποι δεν έχουν τη δυνατότητα να έρθουν σε επαφή με την αμερικανική τέχνη».

<https://art.state.gov/>

Welcome

With great pleasure and pride, I share with you the exhibition of art that my wife Olga and I had the privilege to assemble through Art in Embassies. Celebrating its 60th anniversary in 2023, Art in Embassies is a flagship State Department office promoting cultural exchanges and understanding through the visual arts. As an art enthusiast, having this opportunity to share important American artworks with guests at our home has been a true delight. The selected artworks will be showcased at the historic Jefferson House during my tenure as Ambassador of the United States to the Hellenic Republic.

It is the honor of my life to return as U.S. Ambassador to the birthplace of my parents, where the ideals of my country come together with my Greek heritage. My Art in Embassies exhibition is a tribute to my core values as an American and the shared values that unite the people of the United States and Greece.

One of the first things I wanted to celebrate through this exhibition was the history and importance of American democracy, a gift from the ancient Athenians. Democracy, a compound of *demos* (people) and *kratos* (power), bestowed the power to rule upon the people. The idea of

democracy was central to the founding of the United States and a guiding principle for our first leaders. Guests to our residence can enjoy portraits of George Washington and Benjamin Franklin by Jacques Reich, as well as the monumental Jarvis Grant photograph *Pillars of a Nation*. Through these works, I pay tribute to the dreams and sacrifices of the founders of the United States of America.

I am also pleased to showcase artwork symbolic of the United States as a nation of immigrants. Many decades ago, the United States welcomed my parents, providing them with the opportunity to pursue their dreams, raise a family, and educate and empower their children to pursue their own dreams and aspirations. The anonymous work *New York - Welcome to the land of freedom* and Peter Fink's *Statue of Liberty* highlight the personal connection of my family's history with the great immigration flow of the twentieth century. I hope these works also serve as a reminder of the respect and support we owe to all immigrants and refugees worldwide.

Olga and I also wanted to include modern and contemporary works in our exhibition that highlighted the innovation and ingenuity

of America. During the second part of the twentieth century and the beginning of the twenty-first, those values became synonymous with the American dream and society, bringing to the world major breakthroughs in science, technology, business, education, and more. In this context, I was excited to include innovators of American art, including Robert Rauschenberg, Roy Lichtenstein, Robert Indiana, Petra Haas, and Platon. Our guests will have the opportunity to view several of their works which examine contemporary American identity and break down barriers between different visual media. And what greater symbol of the American influence on global pop culture than Andy Warhol, featured in my exhibition with his *Flowers* screenprint.

We are grateful to the wonderful artists, galleries, and curators who contributed to our Art in Embassies exhibition. We hope that you all enjoy this exhibition as much as Olga and I enjoyed putting it together. And I hope the works inspire you to consider the diversity of what the United States represents and the shared values between it and Greece.

Ambassador George J. Tsunis

*Athens, Greece
March 2023*

Καλωσόρισμα

Με μεγάλη χαρά και περηφάνια μοιράζομαι μαζί σας τη συλλογή έργων τέχνης που είχαμε το προνόμιο να συγκεντρώσουμε με τη σύζυγό μου Όλγα μέσα από το πρόγραμμα Τέχνη στις Πρεσβείες (Art in Embassies). Γιορτάζοντας την 60η επέτειό του το 2023, το Art in Embassies είναι ένα εμβληματικό πρόγραμμα του State Department που προωθεί τις πολιτιστικές ανταλλαγές και την αλληλοκατανόηση μέσα από τις εικαστικές τέχνες. Ως λάτρης της τέχνης, το να έχουμε την ευκαιρία να μοιραστούμε σημαντικά Αμερικανικά έργα τέχνης με τους επισκέπτες στην κατοικία μας είναι μια πραγματική απόλαυση. Τα επιλεγμένα έργα τέχνης θα εκτίθενται στην ιστορικό οίκημα Jefferson House στη διάρκεια της θητείας μου ως Πρέσβης των Ηνωμένων Πολιτειών στην Ελληνική Δημοκρατία.

Είναι ύψιστη τιμή να επιστρέψω ως Πρέσβης των Η.Π.Α στη γενέτειρα των γονιών μου, όπου τα ιδανικά της χώρας μου ενώνονται με την ελληνική μου κληρονομιά. Η συλλογή μου Art in Embassies είναι ένας φόρος τιμής στις βασικές αξίες που έχω ως Αμερικανός και στις κοινές αξίες που ενώνουν τους λαούς των Ηνωμένων Πολιτειών και της Ελλάδας.

Ένα από τα πρώτα πράγματα που ήθελα να αναδείξω μέσα από αυτή τη συλλογή είναι η ιστορία και η σημασία της Αμερικανικής δημοκρατίας, ένα δώρο από τους αρχαίους Αθηναίους. Η δημοκρατία, η σύμπλευση του «δήμου» (λαός) και του «κράτους» (εξουσία), έδωσε στον λαό την εξουσία να κυβερνά. Η ιδέα της δημοκρατίας ήταν καθοριστική για την ίδρυση των Ηνωμένων Πολιτειών και η βασική αρχή των πρώτων ηγετών μας. Οι επισκέπτες της κατοικίας μας μπορούν να απολαύσουν πορτρέτα του «George Washington» και του «Benjamin Franklin» από τον Jacques Reich, καθώς και τη μνημειώδη φωτογραφία του Jarvis Grant «Πυλώνες ενός Έθνους». Μέσα από αυτά τα έργα, ήθελα να αποτίνω φόρο τιμής στα όνειρα και τις θυσίες των ιδρυτών των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής.

Επίσης, είμαι στην ευχάριστη θέση να παρουσιάσω έργα τέχνης που συμβολίζουν τις Ηνωμένες Πολιτείες ως έθνος μεταναστών. Πριν από πολλές δεκαετίες, οι Ηνωμένες Πολιτείες καλωσόρισαν τους γονείς μου, παρέχοντάς τους την ευκαιρία να κυνηγήσουν τα όνειρά τους, να μεγαλώσουν οικογένεια και να εκπαιδεύσουν και να ενδυναμώσουν τα παιδιά τους να κυνηγήσουν τα δικά τους

όνειρα και φιλοδοξίες. Το ανώνυμο έργο «Νέα Υόρκη – Καλώς ήρθατε στην Χώρα της Ελευθερίας» και το «Άγαλμα της Ελευθερίας» του Peter Fink υπογραμμίζουν την προσωπική σύνδεση της ιστορίας της οικογένειάς μου με τη μεγάλη μεταναστευτική ροή του 20ου αιώνα. Ελπίζω αυτά τα έργα να χρησιμεύσουν επίσης ως υπενθύμιση του σεβασμού και της υποστήριξης που οφείλουμε σε όλους τους μετανάστες και πρόσφυγες σε όλο τον κόσμο. Η Όλγα και εγώ έχουμε συμπληρώσει αυτά τα έργα με οικογενειακές φωτογραφίες για να μοιραστούμε τα ταξίδια των δικών μας οικογενειών.

Η Όλγα κι εγώ θέλαμε να συμπεριλάβουμε στη συλλογή μας μοντέρνα και σύγχρονα έργα που αναδεικνύουν την καινοτομία και την ευρηματικότητα της Αμερικής. Στο δεύτερο μέρος του 20ου αιώνα και στις αρχές του 21ου, αυτές οι αξίες έγιναν συνώνυμες με το Αμερικανικό όνειρο και την Αμερικανική κοινωνία, φέρνοντας στον κόσμο σημαντικές ανακαλύψεις στην επιστήμη, την τεχνολογία, τις επιχειρήσεις, την εκπαίδευση και πολλούς άλλους τομείς. Σε αυτό το πλαίσιο, είμαι ενθουσιασμένος που συμπεριέλαβα στη συλλογή πρωτοπόρους της Αμερικανικής

τέχνης, συμπεριλαμβανομένων των Robert Rauschenberg, Roy Lichtenstein, Robert Indiana, Petra Haas και Platon. Οι επισκέπτες της κατοικίας μας θα έχουν την ευκαιρία να δουν πολλά από τα έργα αυτών των καλλιτεχνών που ξεετάζουν τη σύγχρονη Αμερικανική ταυτότητα και καταρρίπτουν τα εμπόδια μεταξύ διαφορετικών οπτικών μέσων. Και τι μεγαλύτερο σύμβολο της Αμερικανικής επιρροής στην παγκόσμια ποπ κουλτούρα από τον Andy Warhol, που περιλαμβάνεται στη συλλογή μου με την μεταξοτυπία του «Λουλούδια».

Είμαστε ευγνώμονες στους υπέροχους καλλιτέχνες, γκαλερί και επιμελητές που συνέβαλαν στη συλλογή μας Art in Embassies. Ελπίζουμε να απολαύσετε όλοι αυτή τη συλλογή όσο απολαύσαμε με τη σύζυγό μου Όλγα τη διαδικασία επιλογής των έργων. Και ελπίζω ότι τα έργα αυτά θα σας εμπνεύσουν να ξεετάσετε την ποικιλομορφία αυτού που αντιπροσωπεύουν οι Ηνωμένες Πολιτείες και τις κοινές αξίες μεταξύ των δύο χωρών μας.

Πρέσβης George J. Tsunis

Αθήνα
Μάρτιος 2023

Maurice H. Traubel (c. 1820–1897)

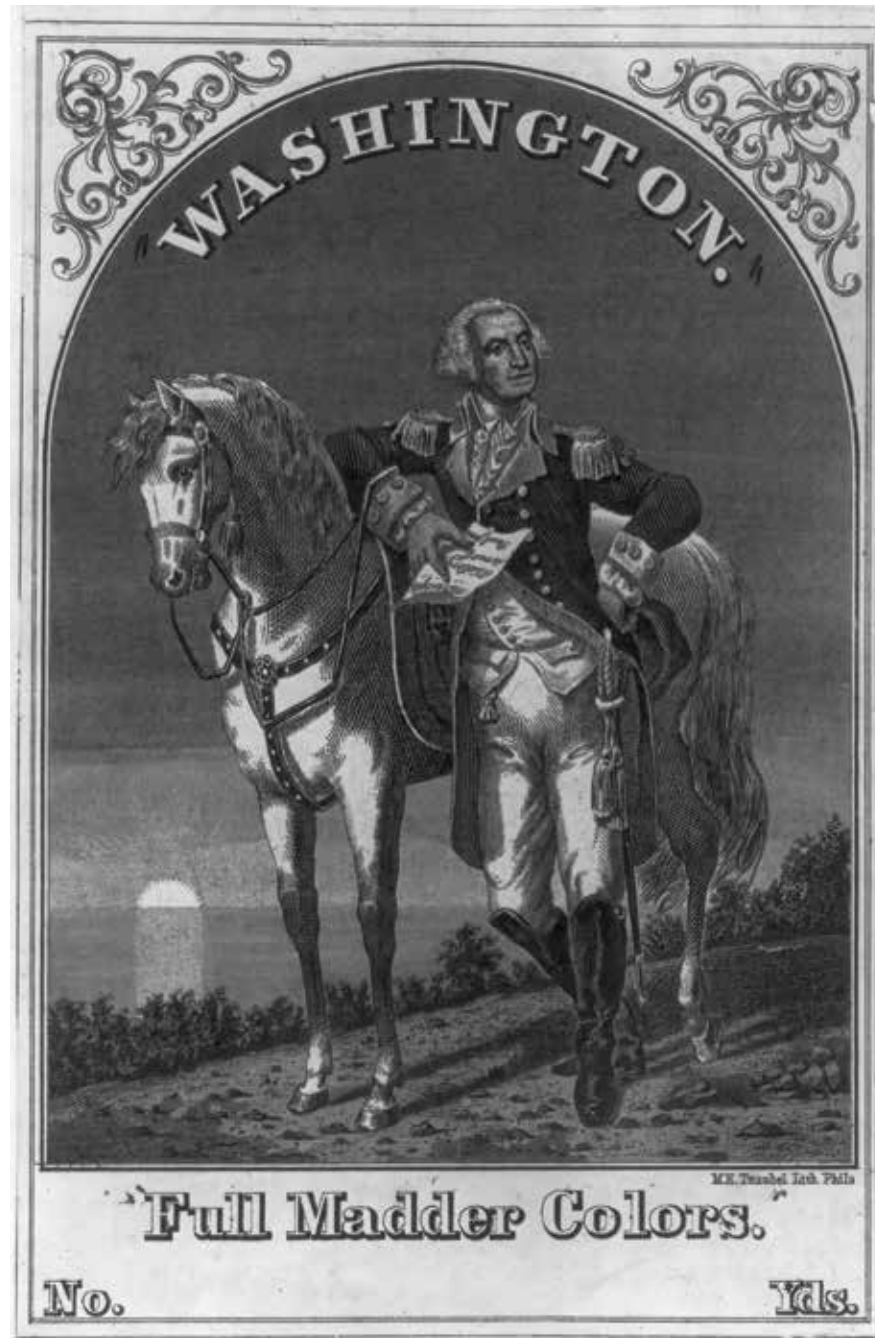
Maurice H. Traubel (a.k.a. “Mauritz” or “Morris”) was a lithographer active in nineteenth-century Philadelphia. Traubel offered a variety of printing services, including the production of maps, sheet music covers, portraits, political cartoons, trade cards, and stationery. *Washington—Full Madder Colors* is a packing label featuring a full-length portrait of Revolutionary War general and American president George Washington. The label was most likely printed for Washington Mills, a textile factory based in Gloucester, New Jersey. As Washington leans on his white horse, he holds a letter that says “Washington victory is ours. Paul James.”

After emigrating from Germany in the 1840s, Traubel was employed in Pennsylvania as a lithographer. In 1853, he opened his own company, M.H. Traubel & Co. when he and several others purchased the existing Lithographic Institute. Following his ten-year imprisonment at the Eastern State Penitentiary in Philadelphia for counterfeiting government stamps, Traubel ran a new printing establishment with his lithographer sons, Emilie and Lothario. He is best known for his work, *The Triumph*, an allegory depicting the Union’s success over the Confederacy and “King Cotton.”

Maurice H. Traubel (1820–1897)

Γνωστός και ως Μόριτζ, ο Μόρις Ε. Τρούμπελ ήταν ένας λιθογράφος από τη Φιλαδέλφεια που δραστηριοποιήθηκε κατά τον δέκατο ένατο αιώνα. Ο Τρούμπελ ειδικεύτηκε σε πολλά είδη εκτύπωσης, συμπεριλαμβανομένης της παραγωγής χαρτών, εξωφύλλων παρτιτούρων, πορτρέτων, πολιτικών κινουμένων σχεδίων, εμπορικών καρτών και γραφικής ύλης. Τυπωμένος σε ετικέτα για υφάσματα, το έργο *Ουάσιγκτον – Σε Φυσικά Madder Χρώματα* απεικονίζει μια ολόσωμη άποψη του στρατηγού του Επαναστατικού Πολέμου και Αμερικανού προέδρου Τζορτζ Ουάσιγκτον. Η ετικέτα συσκευασίας ήταν πιθανότατα για το Washington Mills, ένα κλωστοϋφαντουργείο με έδρα το Γκλόσεστερ στο Νιού Τζέρσι. Στη σύνθεση, ο Ουάσιγκτον ακουμπά στο λευκό του άλογο και κρατάει ένα επιστολόχαρτο που επιγράφεται «Η νίκη της Ουάσιγκτον είναι δική μας. Πολ Τζέιμς».

Μεταναστεύοντας από τη Φρανκφούρτη της Γερμανίας στην Πενσυλβάνια, ο Τρούμπελ εργάστηκε ως λιθογράφος στα τέλη της δεκαετίας του 1840. Το 1853 άνοιξε τη δική του εταιρεία, M.H. Traubel & Co., και σχημάτισαν μια τυπογραφική εταιρεία με τους Γερμανούς λιθογράφους Εντουαρντ Σνάμπελ, Τζων Φ. Φίνκλεντ και Θίοντορ Λίονχαρντ. Η εταιρεία είχε το όνομα Lithographic Institute. Μετά από απουσία 10 ετών από τους καταλόγους της πόλης της Φιλαδέλφειας και τη φυλάκισή του στο East State Penitentiary για πλαστογραφία κρατικών γραμματοσήμων, ο Τρούμπελ διηύθυνε ένα νέο τυπογραφείο με τους γιους του λιθογράφους Εμίλ και Λοθάριο Τρούμπελ. Είναι γνωστός για το έργο του, *The Triumph*, μια αλληγορία που απεικονίζει τον θρίαμβο της Ένωσης επί των σκοτεινών δυνάμεων της Συνομοσπονδίας και του «Βασιλιά του Βαμβακιού».

Ruth Cyril (1920–1985)

Ruth Cyril was an experimental printmaker, designer, and painter. First influenced by English abstract expressionist printmaker Stanley William Hayter, her prints evolved and achieved “sculptural depth by introducing techniques she practiced in jewelry design.” When applying elements of jewelry making to her plates, she exposed some to “violent open-biting in the acid bath and scratched stiff wire brushes to create semi-abstract and atmospheric effects.”

Born Ruth Goldfarb, she changed her name to Ruth Cyril after her formal schooling, signing her artworks as such. Cyril studied in New York at Atelier 17, the Art Students League, New York University, and the New School for Social Research. She traveled to France to hone her printmaking skills at Paris printers, and with a Fulbright grant, she attended the Sorbonne Université’s Institut d’Art et d’Archéologie, Paris. She was a member of La Guilde de la Gravure and the Society of American Graphic Artists and was awarded a solo exhibition at the Smithsonian Institute’s Division of Graphic Arts in 1963.

(Maurice H. Traubel) **Washington – Full Madder Colors**, between 1830 and 1900

Archival digital print from black and white film negative of original engraving, 14 x 12 in.

Collection of Art in Embassies, Washington, D.C.; Courtesy of Library of Congress, LC-USZ62-51242

(Maurice H. Traubel) **Ουάσιγκτον – Σε Φυσικά Madder Χρώματα**, μεταξύ 1830 και 1900

Αρχειοθετημένο ψηφιακό χαρακτικό από ασπρόμαυρο αρνητικό φιλμ πρωτότυπης ξυλογραφίας, 35,6 x 30,5 cm

Συλλογή Art in Embassies, Ουάσιγκτον, D.C., Ευγενική παραχώρηση της Βιβλιοθήκης του Κογκρέσου, LC-USZ62-51242

Ruth Cyril (1920–1985)

Η Ρουθ Σίριλ ήταν μια πειραματική χαράκτρια, σχεδιάστρια και ζωγράφος του εικοστού αιώνα. Τα πρώτα έργα της ήταν επηρεασμένα από τον Άγγλο αφηρημένο εξπρεσιονιστή χαράκτη Στάνλεϊ Ουίλλιαμ Χότερ. Αργότερα οι εκτυλώσεις της εξελίχθηκαν και πέτυχαν «γλυπτικό βάθος εισάγοντας τεχνικές που άσκησε στο σχεδιασμό κοσμημάτων». Όταν εφαρμόζε στοιχεία κατασκευής κοσμημάτων στις λιθογραφικές πλάκες της, η δουλειά της Σίριλ δημιουργούσε μια τρισδιάστατη εντύπωση στην επιφάνεια του φύλλου. Μερικές από τις πλάκες της υπέστησαν «βίαση εμφάνιση σε οξύ», ενώ «έξυνε με σκληρές συρμάτινες βούρτσες για να δημιουργήσει ημι-αφηρημένα και ατμοσφαιρικά εφέ».

Αρχικά γνωστή ως Ρουθ Γκόλντφαρμπ, άλλαξε το όνομά της σε Ρουθ Σίριλ μετά το τέλος των σπουδών της, υπογράφοντας έτσι τα έργα της. Η Σίριλ σπούδασε στη Νέα Υόρκη στο Atelier 17, του Art Students League, στο Πανεπιστήμιο της Νέας Υόρκης και στο New School for Social Research. Στη συνέχεια, τον Ιούνιο του 1950, ταξίδεψε στη Γαλλία για να βελτιώσει τις δεξιότητές της στη χαρακτηριστική παρακολουθώντας μαθήματα στο Paris Imprimeurs. Με υποτροφία Fulbright το 1957-1958, σπούδασε στο Institut d'Art et d'Archéologie της Σορβόνης. Μέλος της La Guilde de la Gravure και της Εταιρείας Αμερικανών Γραφικών Καλλιτεχνών, παρουσίασε μια ατομική έκθεση, γεγονός ιδιαίτερα τιμητικό, στο Τμήμα Γραφικών Τεχνών του Ινστιτούτου Smithsonian το 1963.

(Ruth Cyril) **Lily Ponds**, 1966

Lithograph, 32 ¾ x 26 ½ in. Collection of Art in Embassies, Washington, D.C.; Gift of the Estate of Ruth Cyril

(Ruth Cyril) **Λιμνούλες με Κρίνους**, 1966

Λιθογραφία, 83,2 x 67,3 cm. Συλλογή Art in Embassies, Ουάσιγκτον, D.C., Δώρο Κληροδοτήματος Ruth Cyril

Peter Fink (1907–1994)

Photographer Peter Fink, a seeker of intriguing objects, used art and culture as frequent themes in his work. The bulk of his oeuvre features black-and-white expressive portraits of workers and street scenes in Japan, France, Portugal, northern Africa, and the Middle East; surreal still lives; and architecture, as seen in his *Refractions* series. In his travels and observations, Fink gathered inspiration for his work and captured split-second, candid shots revealing life's subtleties. "I am lucky enough to have lived among beautiful things, people, and places in my life. I never needed to possess them nor could I afford to. But I wanted to translate what I beheld. Thus the camera became my vision, my recorder, my mind's eye," he said.

Fink previously worked as a designer for the Chicago firm V'Soke, then became an art director in New York and Paris. He designed showrooms and created presentations for French luxury fashion house Lanvin and for the Parisian couture label Lucien Lelong. From the 1950s onward, Fink traveled internationally for fashion assignments and captured with his camera "all the worlds he discovered along the way." His work is held in museums such as the Metropolitan Museum of Art, New York, and the Museum für Moderne Kunst, Frankfurt, Germany.

Peter Fink (1907–1994)

Ο Αμερικανός φωτογράφος Πίτερ Φινκ, που πάντα αναζητούσε ξεχωριστά αντικείμενα, τοποθετούσε την τέχνη και τον πολιτισμό ως συχνά θέματα στο έργο του. Το μεγαλύτερο μέρος της παραγωγής του περιείχε ασπρόμαυρα εκφραστικά πορτρέτα εργατών και σκηνές δρόμου στην Ιαπωνία, τη Γαλλία, την Πορτογαλία, την Αφρική και τη Μέση Ανατολή, σουρεαλιστικές νεκρές φύσεις, έργα που έχουν σχέση με την αρχιτεκτονική, όπως η σειρά του *Refractions*. Κάθε μέρος που επισκεπτόταν και παρατηρούσε, ήταν για τον Φινκ πηγή έμπνευσης για τη δουλειά του και απathanάτιζε τολμηρές λήψεις σε κλάσματα δευτερολέπτου που αποκάλυπταν τις λεπτές αποχρώσεις της ζωής. «Είμαι αρκετά τυχερός που έχω ζήσει ανάμεσα σε όμορφα πράγματα, ανθρώπους και μέρη στη ζωή μου. Ποτέ δεν χρειάστηκε να τα αποκτήσω, ούτε είχα την πολυτέλεια να το κάνω. Αλλά ήθελα να

μεταφράσω αυτά που είχα δει. Έτσι η κάμερα έγινε το όραμά μου, το όργανο καταγραφής, το μάτι του μυαλού μου».

Προηγούμενα, ο Φινκ εργάστηκε ως σχεδιαστής για την εταιρεία V'Soke του Σικάγο και στη συνέχεια έγινε ο καλλιτεχνικός διευθυντής της στη Νέα Υόρκη και το Παρίσι. Σχεδίασε εκθεσιακούς χώρους και δημιούργησε παρουσιάσεις για τον γαλλικό οίκο μόδας Lanvin και για την παριζιάνικη εταιρεία ραπτικής Lucien Lelong. Από τη δεκαετία του 1950 και μετά, ο Φινκ ταξίδευε παντού με αναθέσεις φωτογραφήσεων μόδας και αποθανάτιζε με την κάμερά του όλους τους μοναδικούς κόσμους που συνάντησε στην πορεία του. Έργα του υπάρχουν σε εξέχοντα μουσεία όπως το Μητροπολιτικό Μουσείο Τέχνης της Νέας Υόρκης και το Museum für Moderne Kunst, Frankfurt am Main, στη Γερμανία.

(Peter Fink) **Statue of Liberty**, undated

Photograph, 24 x 20 in. Collection of Art in Embassies, Washington, D.C.; Gift of The Tudor Publishing Company

(Peter Fink) **Άγαλμα της Ελευθερίας**, αχρονολόγητο

Φωτογραφία, 61 x 50,8 cm. Συλλογή Art in Embassies, Ουάσιγκτον, D.C., Δώρο Εκδοτικού Οίκου The Tudor

Attributed to Antoine Placide Gibert (1806–1875)

Antoine Placide Gibert specialized in genre painting and portraiture. Published as a print by American lithographer Philip Haas, *Valley Forge, 1777* was potentially painted and drawn by Gibert. “Gen. Washington & Lafayette visiting the suffering Part of the Army” is printed underneath the title, and this lithograph shows just that: General George Washington and the Marquis de Lafayette visiting an encampment of American soldiers in Valley Forge, Pennsylvania, during the American Revolutionary War. The army lacked sufficient food and supplies at this point, and soldiers constructed log cabins and devised makeshift clothing and gear while waiting for provisions.

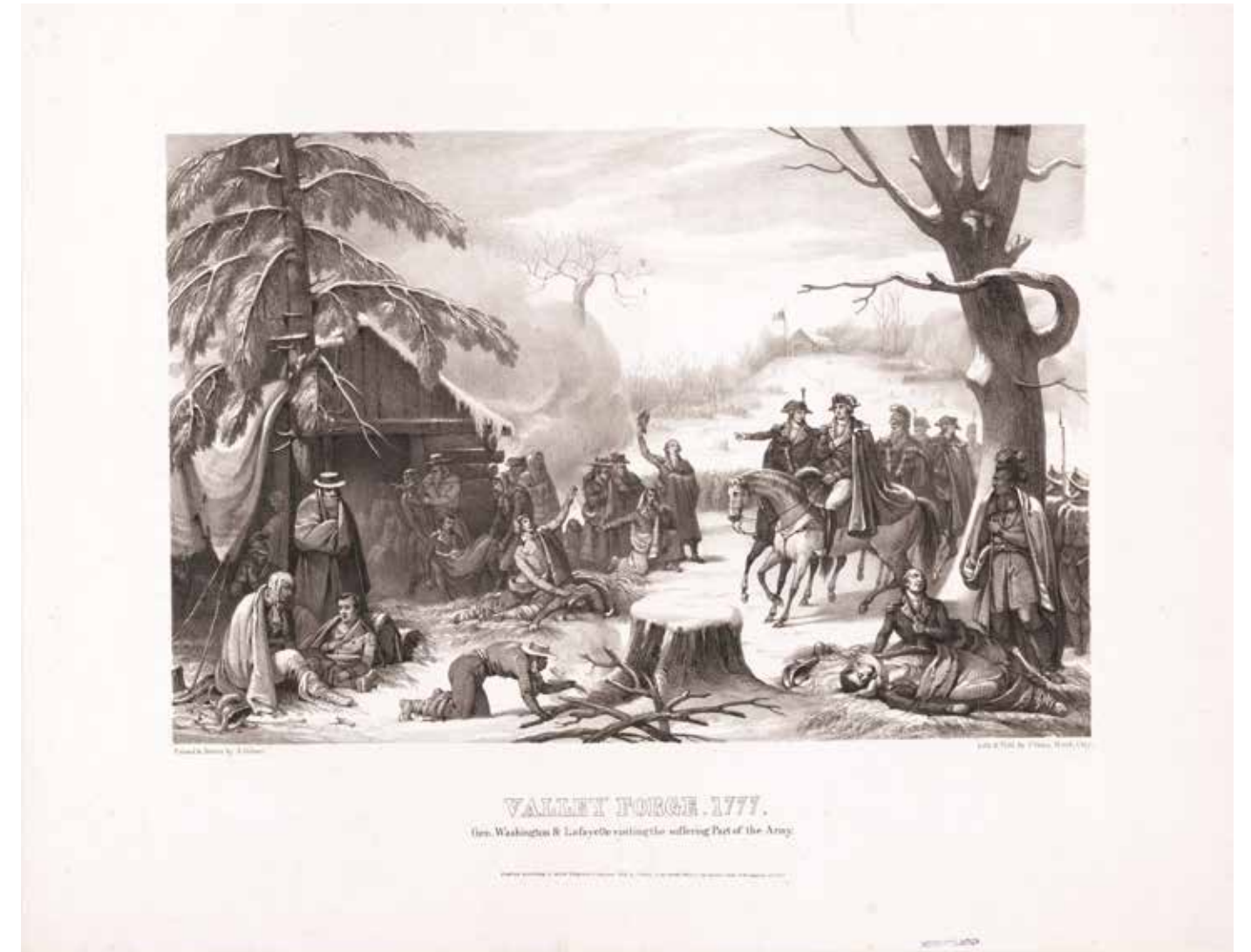
Little is known about Gibert. Born in Bordeaux, he was educated at the School of the Beaux-Arts, Paris, in 1828 and debuted his artwork at the Paris Salon in 1831. Gibert painted portraits of notable political figures such as American Secretary of State Henry Clay and Kentucky governor Charles A. Wickliffe.

Αποδίδεται στον Antoine Placide Gibert (1806–1875)

Ο Γάλλος καλλιτέχνης Αντουάν Πλασίντ Γκιμπέρ ειδικεύτηκε σε σκηνές ιστορικού είδους και πορτραίτα. Δημοσιευμένο ως λιθογραφία από τον Αμερικανό λιθογράφο Φίλιπ Χάας, το *Βάλεϋ Φορτζ, 1777* ζωγράφησε και σχεδίασε ο ίδιος ο Gibert—κάτω από τον τίτλο αναφέρει «Ο στρατηγός Ουάσιγκτον και ο Λαφαγιέτ επισκέπτονται το πάσχον μέρος του Στρατού». Η σύνθεση απεικονίζει την κατασκήνωση Αμερικανών στρατιωτών στο Βάλεϋ Φορτζ της Πενσυλβάνια στα χρόνια της Αμερικανικής Επανάστασης. Στη διάρκεια του χειμώνα 1777 - 1778, ο Ηπειρωτικός Στρατός (ο στρατός των Δεκατριών Αποικιών) δεν είχε επαρκή τροφή και προμήθειες με αποτέλεσμα σχεδόν 2.000 άνδρες να πεθάνουν από διάφορες ασθένειες. Μέσα σε τέτοιες κακουχίες, κατασκεύασαν ξύλινες καμπίνες και επινόησαν αυτοσχέδια ρούχα και εξοπλισμό περιμένοντας τις προμήθειες. Ο Μαρκήσιος ντε Λαφαγιέτ από εθελοντής ταγματάρχης προήχθη σε διοικητή μιας μεραρχίας στρατευμάτων και πέρασε το μεγαλύτερο μέρος του Δεκεμβρίου 1777 και του Ιανουαρίου 1778 με τον στρατηγό

Τζορτζ Ουάσιγκτον και τον στρατό του στο χειμερινό κατάλυμα του Βάλεϋ Φορτζ. Ο Λαφαγιέτ απέδειξε τη σταθερή του πίστη στον Ουάσιγκτον κατά τη διάρκεια της παραμονής του στο στρατόπεδο, βοηθώντας τον να ανατρέψει την Conway Camball, μια αποτυχημένη στρατιωτικοπολιτική συνωμοσία με στόχο να αναγκάσει τον Ουάσιγκτον να παραδώσει τη διοίκηση του Ηπειρωτικού Στρατού. Τα γεγονότα στο Βάλεϋ Φορτζ οδήγησαν στην τελική Συνθήκη Συμμαχίας, η οποία σφυρηλάτησε τη στρατιωτική συμμαχία μεταξύ Αμερικής και Γαλλίας στις 6 Φεβρουαρίου 1778.

Λίγα είναι γνωστά για τον Γκιμπέρ. Γεννημένος στο Μπορντό, σπούδασε στη Σχολή Καλών Τεχνών του Παρισιού το 1828 και έκανε το ντεμπούτο του στο Σαλόνι του Παρισιού το 1831. Ο Γκιμπέρ ζωγράφησε πορτρέτα αξιοσημείωτων πολιτικών προσώπων όπως του Αμερικανού Υπουργού Εξωτερικών Χένρι Κλέι, του Κυβερνήτη του Κεντάκι Τσαρλς Α. Γουίκλιφ, και του πρώην Αμερικανού Προέδρου Τζων Κουίνσι Άνταμς.

(Antoine Placide Gibert) **Valley Forge, 1777**
Lithograph, 27 ¾ x 31 ¾ in. Collection of Art in Embassies, Washington, D.C.

(Antoine Placide Gibert) **Βάλεϋ Φορτζ, 1777**
Λιθογραφία, 70,5 x 80,6 cm Συλλογή Art in Embassies, Ουάσιγκτον, D.C.

Françoise Gilot (born 1921)

Although widely known as the romantic partner and muse of Pablo Picasso, Françoise Gilot was an established artist when she met the then-sixty-one-year-old Cubist pioneer in 1943. Gilot has insisted that, despite their decade-long relationship, she always maintained her artistic independence: “In art subjectivity is everything; I accepted what [he] did, but that did not mean I wanted to do the same.” Throughout her career, Gilot has worked with both the abstract and figurative, developing a distinct language of form that reveals an enduring preoccupation with both the personal and universal forces of nature, time, space, and mythology. A self-defined “color painter,” Gilot liberally uses vibrant hues to evoke emotion in her works.

Gilot studied painting at the Académie Julian and the École des Beaux-Arts in Paris. In 1964, she penned a memoir, *Life With Picasso*, providing both an unsparing account of the artist’s relationship and an intimate report of the avant garde in Paris during and after the German occupation. Over a million copies were sold, and the book was reissued in 2016. In 2010, she was made Officier de la Légion d’Honneur, the highest honor awarded in the arts by the French government. Her work can be found in such public collections as the Museum of Modern Art, New York; the Musée d’Art Moderne, Paris; and the National Museum of Women in the Arts, Washington, D.C.

Francoise Gilot (έτος γέννησης 1921)

Η Φρανσουάζ Ζιλό, που στις 26 Νοεμβρίου 2022 έκλεισε τα 101 χρόνια, είναι μια Γαλλίδα ζωγράφος και χαράκτης που σχετίζεται με τη Σχολή του Παρισιού, μια ομάδα από Γάλλους και μετανάστες καλλιτέχνες που ζωγράφισαν στο Παρίσι κατά το πρώτο μισό του εικοστού αιώνα. Αν και ήταν ευρέως γνωστή ως μούσα και ερωμένη του Πάμπλο Πικάσο για δέκα χρόνια, η Ζιλό χάραξε τη δική της πορεία ως ανεξάρτητη, καθιερωμένη καλλιτέχνη. Προτιμώντας τις οργανικές φόρμες από τις έντονες γωνίες του Πικάσο, οι πίνακές της ενσωματώνουν ένα «τολμηρό, μοντερνιστικό όραμα με εξαιρετικά κορεσμένες χρωματικές σχέσεις και δομημένες συνθέσεις». Το έργο της Ζιλό ποικίλλει από το αναπαραστατικό και το αφηγηματικό έως το αφηρημένο, αναδεικνύοντας κυβιστικά και φοβιστικά στοιχεία. Με την καριέρα της στην έβδομη

δεκαετία της, «η ξεχωριστή γλώσσα της μορφής και του χρώματος αποκαλύπτει μια διαρκή ενασχόληση τόσο με τις προσωπικές όσο και τις συμπαντικές δυνάμεις της φύσης, του χρόνου, του χώρου και της μυθολογίας».

Γεννημένη σε μια μεγαλοαστική οικογένεια στο Neuilly-sur-Seine, η Ζιλό αποφάσισε σε ηλικία πέντε ετών να ασχοληθεί με τη ζωγραφική. Την καθοδήγησε ο Γαλλο-Ούγγρος σουρεαλιστής καλλιτέχνης Εντρέ Ρότσα και είχε την πρώτη της μεγάλη έκθεση στο Παρίσι το 1943. Το 2010, η καλλιτέχνης έγινε Αξιωματικός της Λεγεώνας της Τιμής, λαμβάνοντας της υψηλότερη τιμή της γαλλικής κυβέρνησης για τις τέχνες. Το έργο της Ζιλό περιλαμβάνεται στις συλλογές του Εθνικού Μουσείου Γυναικών στις Τέχνες, Ουάσιγκτον, D.C., το Μουσείο Πικάσο, στο Παρίσι; και το Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης στη Νέα Υόρκη.

(Françoise Gilot) **Birds in the Forest**, 1974

Lithograph, 23 3/4 x 20 in. Collection of Art in Embassies, Washington, D.C.; Gift of Mr. and Mrs. Philip Berman

(Françoise Gilot) **Πουλιά στο Δάσος**, 1974

Λιθογραφία, 66 x 50,8 εκ. Συλλογή Art in Embassies, Ουάσιγκτον, D.C., Δώρο κυρίου και κυρίας Philip Berman

Jarvis Grant

For over twenty-five years, Jarvis Grant has practiced commercial and fine art photography and garnered experience in arts education, journalism, and digital multimedia. “Each photograph I make is a portrait, no matter the actual subject...Each image whether a contrived fantasy or a moment discovered, is framed by light, color, and the radiance of renewed memories. When viewing a final print, I want to fall into it. When that happens, I sense the viewer will be able to re-ignite their own dreams, too,” Grant says.

Grant is a freelance photographer, digital imaging designer and consultant, and arts educator who provides photographic, illustration, design and educational imaging solutions to corporations, public service organizations, and advertising agencies. He was an assistant professor at Howard University, Washington, D.C., and a visual arts instructor at the Duke Ellington School of the Arts, Washington, D.C. His work has been exhibited at the Smithsonian Anacostia Museum, the Howard University Gallery of Art, and the Katzen Center Museum at American University—all in Washington, D.C.

Jarvis Grant

Για περισσότερα από είκοσι πέντε χρόνια, ο Τσάρβις Γκραντ ασχολείται με την εμπορική και εικαστική φωτογραφία στην περιοχή της Ουάσιγκτον, D.C. και έχει αποκτήσει εμπειρία στους τομείς της καλλιτεχνικής εκπαίδευσης, της δημοσιογραφίας και των ψηφιακών πολυμέσων. Ο Γκραντ συνοψίζει το πάθος του για τη φωτογραφία ως εξής: «Κάθε φωτογραφία που κάνω είναι ένα πορτρέτο, ανεξάρτητα από το πραγματικό θέμα... Κάθε εικόνα, είτε πρόκειται για επινοημένη φαντασία είτε για την αποτύπωση μιας στιγμής, πλαισιώνεται από το φως, το χρώμα και τη λάμψη των ανανεωμένων αναμνήσεων. Κατά την προβολή μιας τελικής εκτύπωσης, θέλω να βυθιστώ σε αυτήν. Όταν συμβεί αυτό, αισθάνομαι ότι ο θεατής θα είναι σε θέση να ξαναβιώσει και τα δικά του όνειρα».

Ο Γκραντ είναι ανεξάρτητος φωτογράφος, σχεδιαστής και σύμβουλος ψηφιακής απεικόνισης και εκπαιδευτικός τεχνών που παρέχει λύσεις φωτογραφίας, εικονογράφησης, σχεδιασμού και εκπαιδευτικής απεικόνισης σε εταιρείες, οργανισμούς δημοσίων υπηρεσιών και διαφημιστικές εταιρείες. Ήταν επίκουρος καθηγητής στο Πανεπιστήμιο Howard, Ουάσιγκτον, D.C. και εκπαιδευτής εικαστικών τεχνών στο Duke Ellington School of the Arts, Ουάσιγκτον, D.C. Έχει εκθέσει έργα του στο Smithsonian Anacostia Museum, το Howard University Gallery of Art και το Katzen Center Museum στο Αμερικανικό Πανεπιστήμιο—όλα βρίσκονται στην Ουάσιγκτον, D.C.

(Jarvis Grant) **Pillars of the Nation**, undated
Photograph, 23 ¼ x 30 ¼ in. Collection of Art in Embassies, Washington, D.C.

(Jarvis Grant) **Πυλώνες του Έθνους**, αχρονολόγητο
Φωτογραφία, 59,1 x 76,8 cm. Συλλογή Art in Embassies, Ουάσιγκτον, D.C.

Petra Haas (born 1947)

Petra Haas concentrates her work specifically on theorem still-life paintings. Theorem painting is an early nineteenth-century technique made on cotton velveteen, silk, or watercolor paper using stencils. Once the composition has been stenciled, the artist carefully applies paint for depth and tone. Haas adds a quirky, modern twist to this traditional method with contemporary imagery, not only painting flowers, bowls of cherries, and fruit baskets but also brand names like Miracle Whip and Scott toilet tissue. *The Great American Diet*, which depicts a slice of chocolate cake and Diet Coke,

is elegantly humorous and skillfully blends old and new. Having time for experimentation, Haas explained, has made all the difference in her work: "I truly feel that I haven't painted my best piece yet...That's how your art keeps growing. It stays alive this way because you're always looking for new ideas and new directions."

Haas lives and works in the township of Olney in Berks County, Pennsylvania. A member of the Pennsylvania Guild Craftsmen, she taught courses in craft at the Mercer Museum, Doylestown.

Petra Haas (έτος γέννησης 1947)

Η Αμερικανίδα λαϊκή καλλιτέχνης Πέτρα Χάας επικεντρώνει τη δουλειά της ειδικά σε πίνακες νεκρής φύσης με τη χρήση στένσιλς. Η ζωγραφική αυτή είναι μια τεχνική των αρχών του δέκατου ένατου αιώνα που γίνεται σε βαμβακερό βελούδο, μετάξι ή χαρτί ακουαρέλας. Μόλις το στένσιλ με την σύνθεση είναι έτοιμο, η καλλιτέχνης προσθέτει προσεκτικά χρώμα σε «κάθε σημείο με βάθος και τόνωση». Η Χάας φέρνει μια ιδιόμορφη, μοντέρνα ανατροπή σε αυτήν την παραδοσιακή μέθοδο με σύγχρονες εικόνες, που δεν απεικονίζουν μόνο λουλούδια, μπολ με κεράσια και καλάθια φρούτων, αλλά και επώνυμα προϊόντα, όπως το ντρέσινγκ σαλάτας Miracle Whip και το χαρτί υγείας Scott. *Η Μεγάλη Αμερικανική Δίαιτα*, η οποία απεικονίζει

απλώς μια φέτα κέικ σοκολάτας και μια Κόκα Κόλα διαίτης, είναι ένα κομψά χιουμοριστικό παράδειγμα που αποδεικνύει πώς αυτή η παλιού τύπου διαδικασία με τα στένσιλς μπορεί να μεταμορφώσει ένα νέο κομμάτι. Έχοντας το χρόνο και την ευκαιρία να πειραματιστεί με την τέχνη της, η Χάας εξηγεί: «Πραγματικά νιώθω ότι δεν έχω ζωγραφίσει ακόμα το καλύτερο μου κομμάτι... Έτσι η τέχνη σου συνεχίζει να εξελίσσεται. Παραμένει ζωντανή με αυτόν τον τρόπο γιατί πάντα αναζητάς νέες ιδέες και νέες κατευθύνσεις».

Η Χάας ζει και εργάζεται στον δήμο Όλνι στην κομητεία Μπερκς της Πενσυλβάνια. Μέλος του Pennsylvania Guild Craftsmen, δίδαξε μαθήματα χειροτεχνίας στο Mercer Museum, Doylestown.

Mildred Hayward (1899–1967)

(Petra Haas) **The Great American Diet**, c. 1998

Pigment on velveteen, 26 ¼ x 36 ¾ in. Courtesy of the artist, Fleetwood, Pennsylvania

(Petra Haas) **Η Μεγάλη Αμερικανική Δίαιτα**, περίπου 1998

Χρωστική σε βελούδο, 66,7 x 92,4 cm. Ευγενική παραχώρηση της καλλιτέχνης, Φλίτγουντ, Πενσυλβάνια

Painter Mildred Hayward was renowned for her realistic renderings of flowers. Rich in color and delicately contoured, her still lifes demonstrate her knowledge of the botanical properties and individuality of each flora species. “Although the lavishness of her color combinations is one of her striking characteristics, Mildred Hayward’s feeling for form and composition is so strong that even in black and white her pictures can move hearts,” one critic said. Hayward was deeply spiritual and endeavored to use her paintings to help others, as she believed she “was given the power to paint them by the guiding hand of spirit.”

A member of the Society of the Four Arts and the National Arts Club, Hayward was also a noted poet who wrote *Christ Appears*, *Light Breaking Through*, and *Miracle at Sea*. During her lifetime, the artist held special exhibitions at the Korean Embassy in Washington, D.C.—which marked the opening of the American-Korean Foundation in 1952—and at the Indian consulate in New York for the educational benefit of Ahmednager College, India. In 1953, the Italian-American Association of Sicily, Inc. showcased her paintings “as a means of implementing programs of education and cultural exchanges between Sicily and the United States.” Hayward lived and painted in New York and Palm Beach, Florida, with her husband and patron of the arts, John Balcom Hayward, who supplied her with botanical details of floral specimens.

Mildred Hayward (1899–1967)

Η Αμερικανίδα ζωγράφος Μίλντρεντ Χέιγουορντ ήταν γνωστή για τις ρεαλιστικές αποδόσεις σε πορträιτα με λουλούδια, που απεικονίζουν τις «μυστικιστικές και αιώνιες ιδιότητές τους». Πλούσιες σε χρώμα και με λεπτό περίγραμμα, οι νεκρές φύσεις της Χέιγουορντ όχι μόνο απέδειξαν τις γνώσεις της στις βοτανικές ιδιότητες και την ατομικότητα κάθε είδους χλωρίδας, αλλά αιχμαλώτισαν την ευθραυστότητα και την ψυχή τους. Αν και τα λουλούδια ξεθωριάζουν και μαραίνονται σε πραγματικό χρόνο, τα πορτρέτα της συνεχίζουν να μένουν ως αναμνήσεις. Η Χέιγουορντ προσπάθησε να «βοηθήσει τον κόσμο» μέσω της τέχνης της και ένωσε ότι «της δόθηκε η δύναμη να ζωγραφίσει με το καθοδηγητικό χέρι του πνεύματος».

Ένας κριτικός τέχνης το συνόψισε ως εξής: «Μόνο μια γυναίκα με ευαισθησία, εκλεπτυσμένο γούστο και βαθιά διαίσθηση, που έχει μελετήσει τη φύση με πάθος και ταπεινότητα, θα μπορούσε να αντιληφθεί

το χρώμα και την ουσία των λουλουδιών όπως αυτή η απaráμιλλη ζωγράφος». Μέλος της Εταιρείας των Τεσσάρων Τεχνών και της Εθνικής Λέσχης Τεχνών, η Χέιγουορντ ήταν επίσης γνωστή ποιήτρια που έγραψε τα *Η Εμφάνιση του Χριστού, Το Φως Περνάει Από Μέσα, και Θαύμα στη Θάλασσα*. Στη διάρκεια της ζωής της, η καλλιτέχνης πραγματοποίησε ειδικές εκθέσεις στην Πρεσβεία της Κορέας στην Ουάσιγκτον, D.C. - που σηματοδότησε τα εγκαίνια του Αμερικανοκορεατικού Ιδρύματος το 1952 - και στο Ινδικό Προξενείο στη Νέα Υόρκη για την υποστήριξη του Κολεγίου Ahmednager της Ινδίας. Το 1953, οι πίνακές της παρουσιάστηκαν στην Ιταλοαμερικανική Ένωση Σικελίας, «ως μέσο υλοποίησης προγραμμάτων εκπαίδευσης και πολιτιστικών ανταλλαγών μεταξύ Σικελίας και Ηνωμένων Πολιτειών». Η Χέιγουορντ έζησε και ζωγράφιζε στη Νέα Υόρκη και στο Παλμ Μπιτς της Φλόριντα με τον σύζυγό της και προστάτη των τεχνών, Τζον Μπάλκομ Χέιγουορντ, ο οποίος πάντα την εφοδίαζε με ακριβή δείγματα λουλουδιών.

(Mildred Hayward) **Clustered Chrysanthemums**, undated
Oil on canvas, 30 ½ x 38 in. Courtesy of Chauncy J. Blair, Bowie, Maryland

(Mildred Hayward) **Μαζεμένα Χρυσάνθεμα**, αχρονολόγητο
Λάδι σε καμβά, 77,5 x 96,5 cm Ευγενική παραχώρηση Chauncy J. Blair, Μπάουι, Μέριλαντ

John Heliker (1909–2000)

John Heliker painted traditional landscapes, portraiture, and still life in his semi-abstract compositions. Inspired by European artistic traditions, Heliker rendered scenes that were considered “studies in the almost-seen, the not-quite comprehended. They bewitch with their powers of suggestion.” During the mid-1950s, his work became softer and more improvisational with “quick, stabbing brush works and bits of drawn line.” In his interior settings, such as *Girl with Cat*, his figures are set with blurred faces, highlighting the subjects’ anonymity and allowing the viewer to question the sitters’ identity as well as themselves.

Heliker attended the Art Students League, New York. After dropping out of high school, he sketched Old Master paintings at the Metropolitan Museum of Art and met Armenian American abstract expressionist Arshile Gorky, who introduced him to French impressionism. A founding member of the New York Studio School and recipient of the Prix de Rome, Heliker taught art at Columbia University, New York, for twenty-seven years.

John Heliker (1909–2000)

Ο Τζων Χέλικερ ζωγράφισε παραδοσιακά τοπία, πορτρέτα και νεκρή φύση στις ημι-αφηρημένες συνθέσεις του. Περνώντας από την αναπαράσταση μέχρι σχεδόν την αφαίρεση και με έμφαση σε ένα ευρωπαϊκό στυλ ζωγραφικής, ο Χέλικερ απέδωσε σκηνές που θεωρήθηκαν «μελέτες στο σχεδόν ορατό, το όχι αρκετά κατανοητό» και που «μαγεύουν με όσα υπονοούν». Στα μέσα της δεκαετίας του 1950, η δουλειά του πήρε μια ηπιότερη μορφή και έγινε πιο αυτοσχεδιαστική χρησιμοποιώντας «γρήγορες, κοφτές πινελιές και ίχνη από γραμμές». Στους πίνακες του με τους εσωτερικούς χώρους, όπως το *Κορίτσι με τη Γάτα*, οι φιγούρες του τοποθετούνται σε ένα γαλαζοπράσινο φόντο με θολά πρόσωπα, υπογραμμίζοντας την ανωνυμία των υποκειμένων και επιτρέποντας στον θεατή να αμφισβητήσει την ταυτότητά τους και τον ίδιο τους τον εαυτό.

Ο Χέλικερ σπούδασε στο Art Students League, στη Νέα Υόρκη, από το 1927 έως το 1929. Έχοντας εγκαταλείψει το λύκειο, σύχναζε στο Μητροπολιτικό Μουσείο Τέχνης και σκίτσαρε έργα μεγάλων ζωγράφων. Συνάντησε τον Αρμενο-Αμερικανό αφηρημένο εξπρεσιονιστή Άρσιλ Γκόργκι, ο οποίος του γνώρισε το έργο των Γάλλων ιμπρεσιονιστών όπως του Κλωντ Μονέ και του Πωλ Σεζάν. Ιδρυτικό μέλος του New York Studio School και αποδέκτης του βραβείου Prix de Rome το 1948 στην Ιταλία, ο Χέλικερ δίδαξε τέχνη στο Πανεπιστήμιο Columbia της Νέας Υόρκης επί είκοσι επτά χρόνια. Οι πρώτες του ατομικές εκθέσεις πραγματοποιήθηκαν στην Maynard Walker Gallery, που αργότερα συνδέθηκε με την Kraushaar Galleries, στη Νέα Υόρκη, όπου πραγματοποίησε δεκαοκτώ εκθέσεις μέχρι το 1995.

(John Heliker) **Girl with Cat**, 1982

Oil on canvas, 22 x 18 in.

Collection of Art in Embassies, Washington, D.C.; Gift of Kraushaar Galleries, Inc., New York, New York

(John Heliker) **Κορίτσι με Γάτα**, 1982

Λάδι σε καμβά, 55,9 x 45,7 cm

Συλλογή Art in Embassies, Ουάσιγκτον, D.C, Δώρο των Γκαλερί Kraushaar, Inc., Νέα Υόρκη, Νέα Υόρκη

Robert Indiana (1928–2018)

Widely popular for his sculpture, abstract painting, and pop art, Robert Indiana was a “self-proclaimed American painter of signs” whose work examines American identity, personal history, and the power of abstraction. While living and operating his studio in the Manhattan neighborhood of Coenties Slip, he scavenged for discarded materials in abandoned warehouses to create his assemblages. His discovery of nineteenth-century brass stencils led to the “incorporation of brightly colored numbers and short emotionally charged words into [his work] and became the basis of his new

painterly vocabulary.” *Eternal Hexagon* and *Love*, both icons of modern art, feature hard-edged color variations and stacked letters with political and social messages.

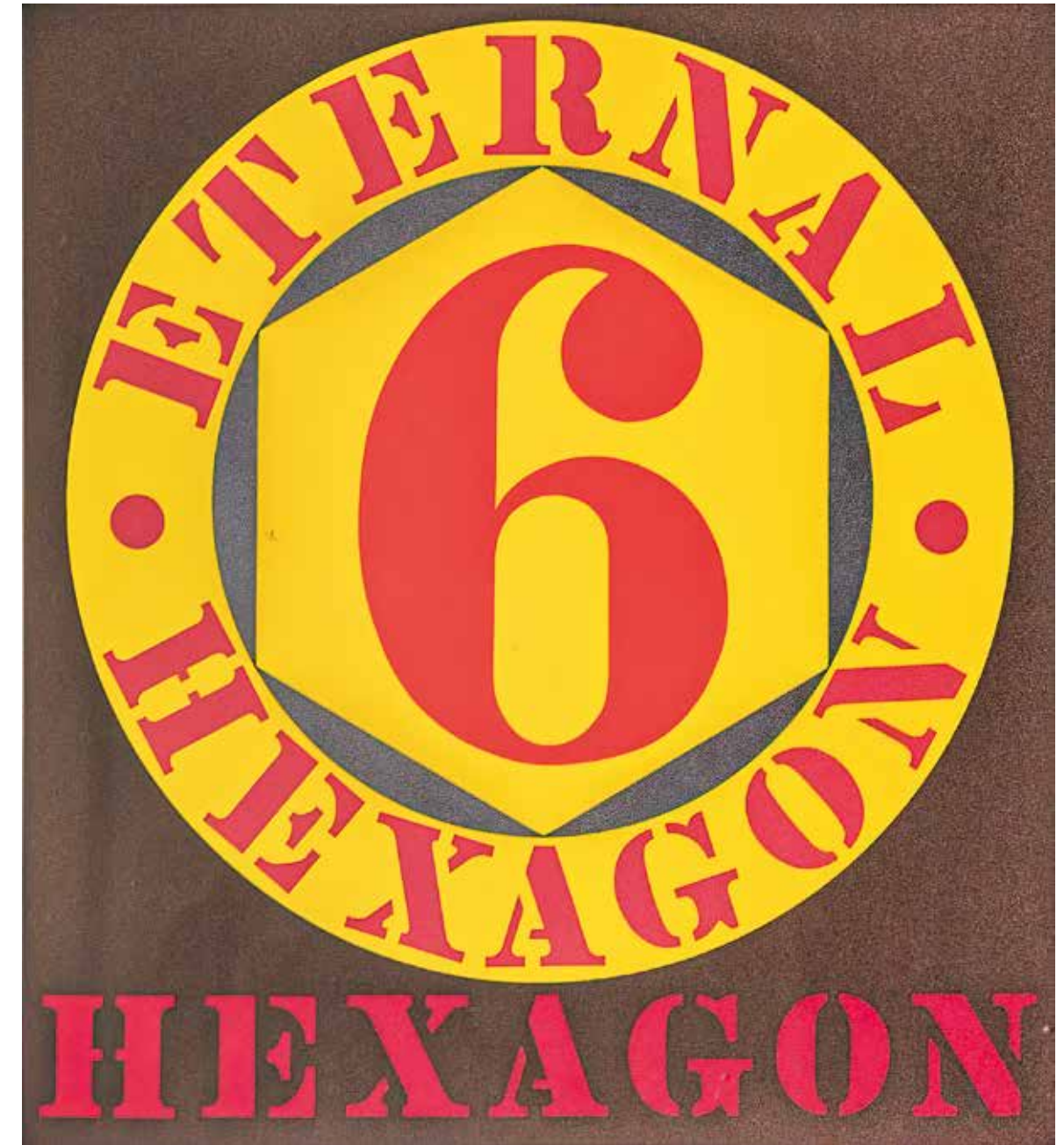
Born Robert Clark in Indiana, the artist was encouraged by his first-grade teacher to pursue art. After three years in the United States Air Force, Indiana studied at the Art Institute of Chicago; the Skowhegan School of Painting, New York; and the Edinburgh College of Art, Scotland. In 2013, Indiana had his first New York retrospective in twenty-five years at the Whitney Museum of American Art.

Robert Indiana (1928–2018)

Ο ζωγράφος, γλύπτης και γραφίστας Ρόμπερτ Ιντιάνα παραμένει μια από τις κορυφαίες μορφές της Αμερικανικής τέχνης της δεκαετίας του 1960. Ευρύτατα γνωστός για την τέχνη της συναρμολόγησης, τη ζωγραφική με τις σκληρές αιχμές και την pop art, ο Ιντιάνα ήταν ένας «αυτοαποκαλούμενος Αμερικανός ζωγράφος των σημείων» που το έργο του εξετάζει την αμερικανική ταυτότητα, την προσωπική ιστορία και τη δύναμη της αφαίρεσης. Ενώ ζούσε και δούλευε στο στούντιο του στο Coenties Slip στο Μανχάταν, σάρωνε εγκαταλελειμμένες αποθήκες για να βρει πεταμένα υλικά που τα χρησιμοποιούσε για να διαμορφώσει τα γλυπτά του. Η ανακάλυψη μπρούτζινων στένσιλ του δέκατου ένατου αιώνα τον οδήγησε να ενσωματώσει «πολύχρωμους αριθμούς και σύντομες συναισθηματικά φορτισμένες λέξεις στα γλυπτά καθώς και τους πίνακές του». Το

Εξωτερικό Εξάγωνο και η Αγάπη, και τα δύο εικόνες της μοντέρνας τέχνης και «βάση του νέου του ζωγραφικού λεξιλογίου», περιέχουν χρωματικές παραλλαγές και στοιβαγμένα γράμματα που παραπέμπουν σε πολιτικά και κοινωνικά μηνύματα.

Αρχικά γνωστός ως Ρόμπερτ Κλαρκ στο Νιού Κάσλ της Ιντιάνα, παροτρύνθηκε από τον δάσκαλό του στην πρώτη τάξη του Δημοτικού να ασχοληθεί με τη ζωγραφική. Ύστερα από τρία χρόνια στην Πολεμική Αεροπορία των Ηνωμένων Πολιτειών, ο Ιντιάνα σπούδασε στο Ινστιτούτο Τέχνης του Σικάγο, στη Σχολή Ζωγραφικής Skowhegan, στη Νέα Υόρκη και στο Edinburg College of Art, στη Σκωτία. Το 2013, ο Ιντιάνα είχε την πρώτη του αναδρομική έκθεση, μετά από είκοσι πέντε χρόνια, στο Whitney Museum της Νέας Υόρκης.

(Robert Indiana) **Eternal Hexagon**, 1964

Silkscreen, 17 ½ x 16 in. Collection of Art in Embassies, Washington, D.C.; Gift of Mr. and Mrs. Philip Berman

(Robert Indiana) **Εξωτερικό Εξάγωνο**, 1964

Μεταξοτυπία, 44,5 x 40,6 cm. Συλλογή Art in Embassies, Ουάσιγκτον, D.C., Δώρο κυρίου και κυρίας Phillip Berman

(Robert Indiana) **Love**

Lithograph, 37 x 32 in. Collection of Art in Embassies, Washington, D.C.

(Robert Indiana) **Αγάπη**

Λιθογραφία, 94 x 81,3 cm. Συλλογή Art in Embassies, Ουάσιγκτον, D.C.

Roy Lichtenstein (1923–1997)

Roy Lichtenstein was an innovative twentieth-century painter, printmaker, and sculptor who facilitated the pop art movement. His fully achieved, imaginative paintings originated from comic strips and cartoons that imitated the newspaper printing process. Lichtenstein decorated each figure with his trademark Benday dots—a minute patterning from commercial engraving—to create texture and color gradations in works like *Reverie* and *Shipboard Girl*. The artist “gravitated towards what he would characterize as the ‘dumbest’ or ‘worst’ visual item he could find and then went on to alter or improve it.” Hence, the “paraphrasing of despised images became a paramount feature of Lichtenstein’s art.”

Influenced by museum and concert trips with his family in New York, Lichtenstein as a child played the clarinet and piano, while developing his drawing and painting skills. After serving in the infantry sketching battle scenes during World War II, he graduated with Bachelor of Fine Arts and Master of Arts degrees from Ohio State University, Columbus. By the 1960s, he had made more than 5,000 paintings, prints, drawings, sculptures, murals, and other works. He shifted towards abstract art in the 1970s, expanding his color palette and exploring other mediums like polychromatic ceramic, aluminum, serigraphs, and mural installations.

Roy Lichtenstein (1923–1997)

Ο Ρόι Λίχτενσταϊν ήταν ένας καινοτόμος ζωγράφος, χαράκτης και γλύπτης του εικοστού αιώνα που διευκόλυνε την έλευση της Ποπ Αρτ. Οι απόλυτα πετυχημένοι, ευφάνταστοι πίνακές του ξεπήδησαν από κόμικς και κινούμενα σχέδια που μιμούνταν τη διαδικασία εκτύπωσης των εφημερίδων. Τοποθετώντας τις σε αφηρημένο φόντο, ο Λίχτενσταϊν μεγέθυνε τις φιγούρες του έχοντας σαν σήμα κατατεθέν τις κουκκίδες Benday - ένα πολύ μικρό μοτίβο, δάνειο από τη χαρακτηριστική που χρησιμοποιείται στο εμπόριο - για να δημιουργήσει διαβαθμίσεις υφής και χρώματος σε έργα όπως το *Ονειροπόληση* και *Κορίτσι σε Πλοίο*. Ο καλλιτέχνης «προχώρησε προς αυτό που θα χαρακτήριζε ως το 'πιο χαζό' ή 'χειρότερο' οπτικό στοιχείο που μπορούσε να βρει και στη συνέχεια άρχισε να το τροποποιεί ή να το βελτιώνει». Ως εκ τούτου, η «παράφραση περιφρονημένων εικόνων έγινε ένα πρωταρχικό χαρακτηριστικό της τέχνης του Λίχτενσταϊν».

Επηρεασμένος από επισκέψεις σε μουσεία και συναυλίες με την οικογένειά του στη Νέα Υόρκη, ο Λίχτενσταϊν ως παιδί έπαιζε κλαρινέτο και πιάνο και ανέπτυξε τις δεξιότητές του στο σχέδιο και τη ζωγραφική. Αφού υπηρέτησε στον στρατό σκιτσάροντας σκηνές μάχης κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, αποφοίτησε με πτυχίο Καλών Τεχνών και Master of Arts από το State University του Οχάιο. Μέχρι τη δεκαετία του 1960, το έργο του περιελάμβανε περισσότερους από 5.000 πίνακες, χαρακτηριστικά, σχέδια, γλυπτά, τοιχογραφίες και άλλα εφήμερα. Στη δεκαετία του 1970 στράφηκε προς την αφηρημένη τέχνη, επεκτείνοντας τη χρωματική του παλέτα και εξερευνώντας άλλα μέσα όπως πολυχρωματικά κεραμικά, αλουμίνιο, σειρογραφίες και τοιχογραφίες.

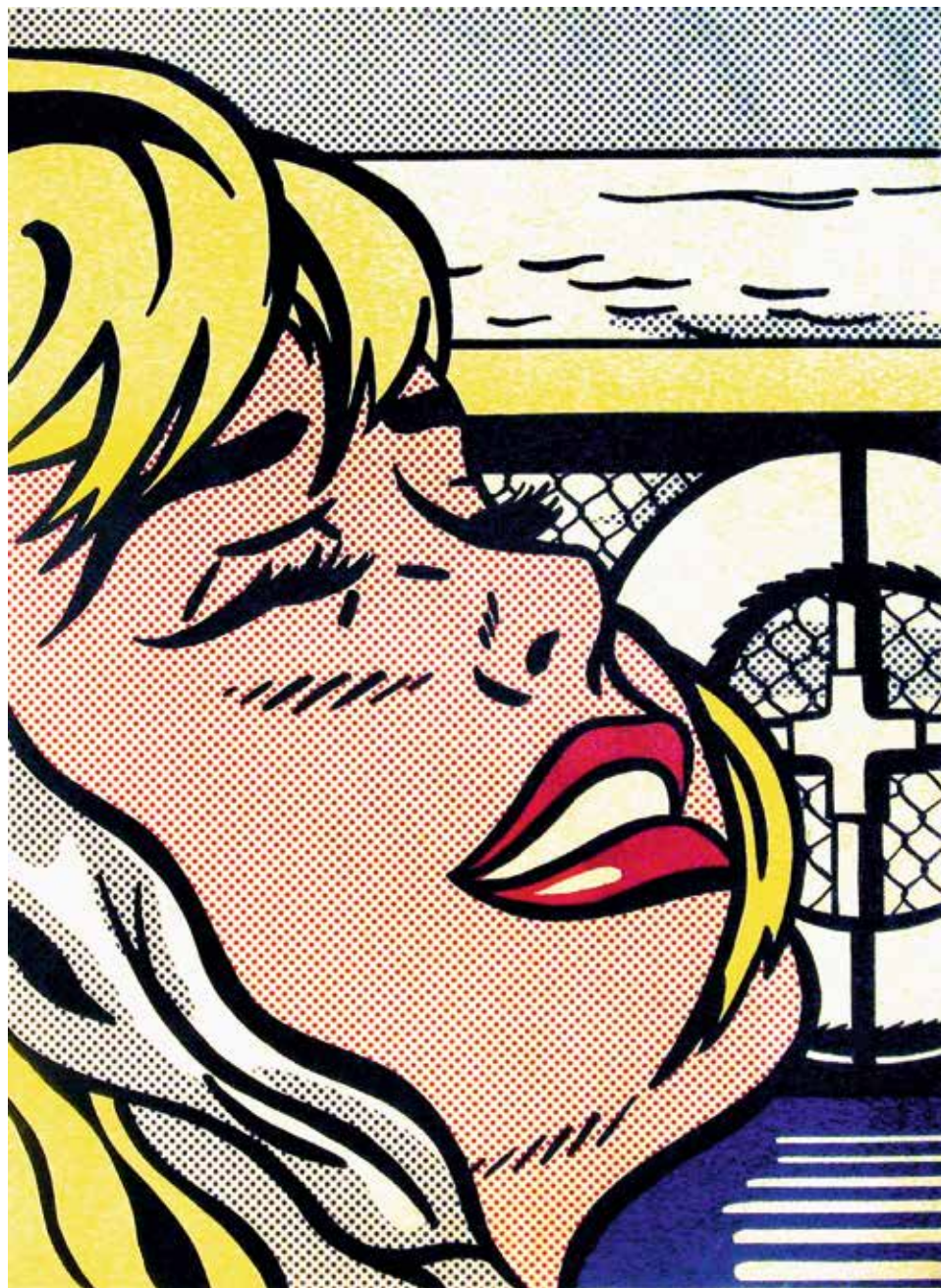

(Roy Lichtenstein) **Reverie**, 1965

Offset lithograph, 35 ¼ x 30 ¼ in. Collection of Art in Embassies, Washington, D.C.; Gift of Phillip Morris Companies, Inc.

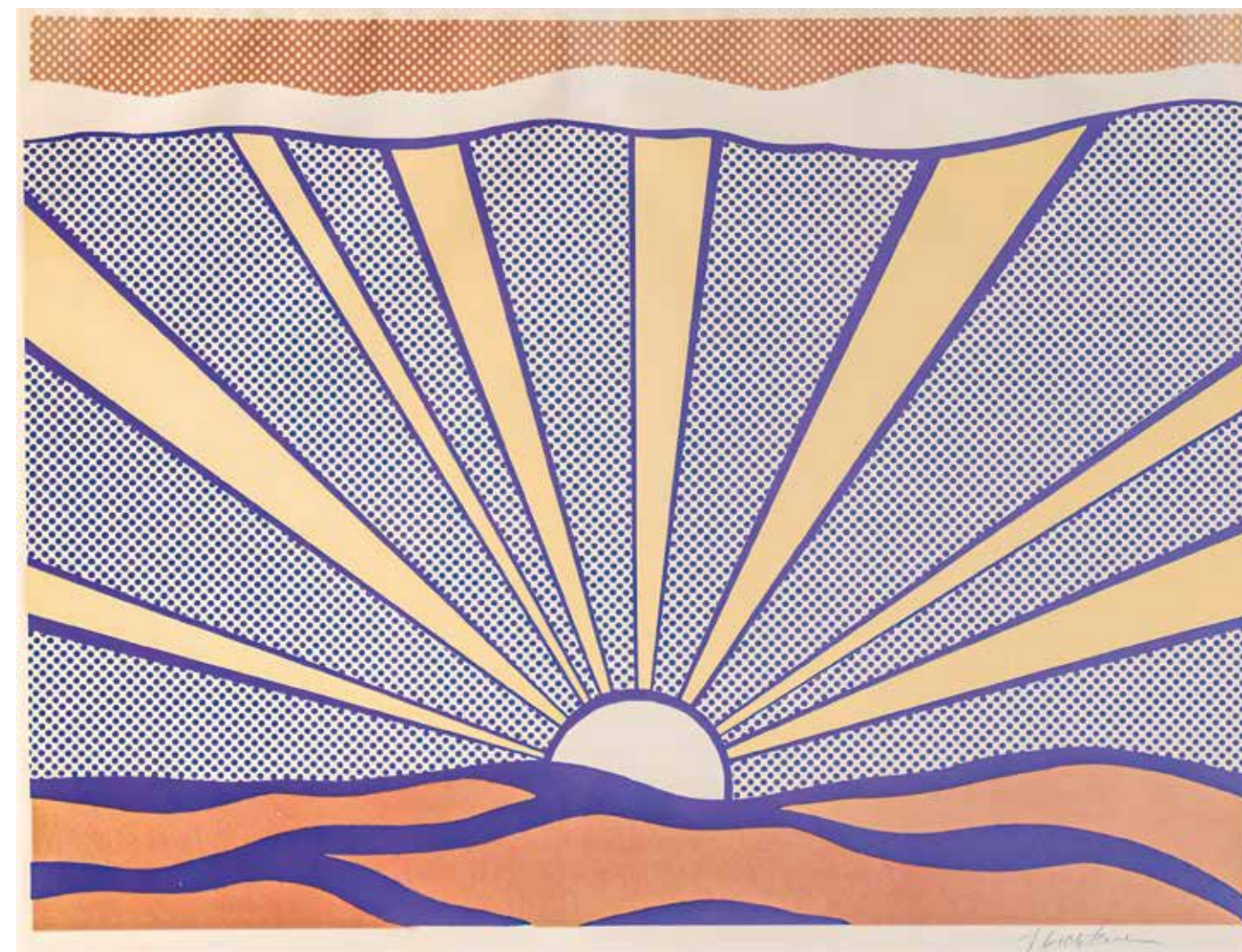
(Roy Lichtenstein) **Ονειροπόληση**, 1965

Λιθογραφία όφσσετ, 89,5 x 76,8 cm. Συλλογή Art in Embassies, Ουάσιγκτον, D.C., Δώρο Phillip Morris, A.E.

(Roy Lichtenstein) **Shipboard Girl**, 1965. Offset lithograph, 36 3/4 x 28 3/4 in.
Collection of Art in Embassies, Washington, D.C.; Gift of The Leo Castelli Gallery, New York, New York

(Roy Lichtenstein) **Κορίτσι σε Πλοίο**, 1965. Λιθογραφία όφσετ, 93,3 x 73 cm
Συλλογή Art in Embassies, Ουάσιγκτον, D.C., Δώρο της Γκαλερί The Leo Castelli, Νέα Υόρκη, Νέα Υόρκη

(Roy Lichtenstein) **Sunrise**, 1965

Offset lithograph, 27 3/4 x 32 5/8 in. Collection of Art in Embassies, Washington, D.C.; Gift of Mr. and Mrs. Phillip Berman

(Roy Lichtenstein) **Ανατολή Ηλίου**, 1965

Λιθογραφία όφσετ, 70,5 x 82,8 cm. Συλλογή Art in Embassies, Ουάσιγκτον, D.C., Δώρο κυρίου και κυρίας Phillip Berman

Frederick Hale McDuff (1931–2011)

Frederick Hale McDuff was a self-taught painter inspired by leisure scenes found in French impressionist works. McDuff analyzed the chemical makeup of paints used by those artists and modified contemporary, store-bought oil paints to resemble the materials available during the period. His representational paintings, with light-filled unrestrained brushwork, depict figures in Victorian clothing and introduce the viewer to “a world devoid of harshness, a serene place of gracious living.”

McDuff was born in Birmingham, Alabama, and studied painting at the Art Students League, New York, on the G.I. Bill. He eventually moved to Washington, D.C., to further his art career and showcase his work.

Frederick Hale McDuff (1931–2011)

Ο Φρέντερικ Χέλ Μακντάφ ήταν ένας αυτοδίδακτος ζωγράφος που εμπνεύστηκε από σκηνές αναψυχής όπως τις απεικόνισαν οι Γάλλοι ιμπρεσιονιστές. Ο Μακντάφ ανέλυσε τη χημική σύσταση των χρωμάτων που χρησιμοποιούσαν αυτοί οι καλλιτέχνες και τροποποίησε τις λαδομπογιές που υπάρχουν στην αγορά σήμερα ώστε να μοιάζουν με εκείνο το υλικό που ήταν διαθέσιμο εκείνη την περίοδο. Οι αναπαραστατικοί πίνακές του, με απεριόριστες πινελιές γεμάτες φως που απεικονίζουν φιγούρες με βικτοριανά ρούχα, εισάγουν τον θεατή σε «έναν κόσμο χωρίς σκληρότητα, έναν γαλήνιο τόπο ευγενικής ζωής».

Ο Μακντάφ γεννήθηκε στο Μπέρμιγχαμ της Αλαμπάμα και σπούδασε ζωγραφική στο Art Students League, στη Νέα Υόρκη, με τη βοήθεια του Νομοσχεδίου G.I. (ειδικές παροχές για τους βετεράνους του πολέμου). Τελικά μετακόμισε στην Ουάσιγκτον, D.C., για να προωθήσει την καλλιτεχνική του καριέρα και να παρουσιάσει τη δουλειά του στις αρχές της δεκαετίας του 1970.

(Frederick Hale McDuff) **Deep Blue Sea**, undated

Oil on canvas, 25 ½ x 30 in. Collection of Art in Embassies, Washington, D.C.; Gift of The Venable Neslage Galleries

(Frederick Hale McDuff) **Βαθιά Γαλάζια Θάλασσα**, αχρονολόγητο

Λάδι σε καμβά, 64,8 x 76,2 cm. Συλλογή Art in Embassies, Ουάσιγκτον, D.C., Δώρο των Γκαλερί The Venable Neslage

(Frederick Hale McDuff) **Resting**

Oil on canvas, 55 x 43 in. Collection of Art in Embassies, Washington, D.C.; Gift of The Venable Neslage Galleries

(Frederick Hale McDuff) **Ανάπαυλα**

Λάδι σε καμβά, 139,7 x 109,2 cm. Συλλογή Art in Embassies, Ουάσιγκτον, D.C., Δώρο των Γκαλερί The Venable Neslage

Lowell Nesbitt (1933–1993)

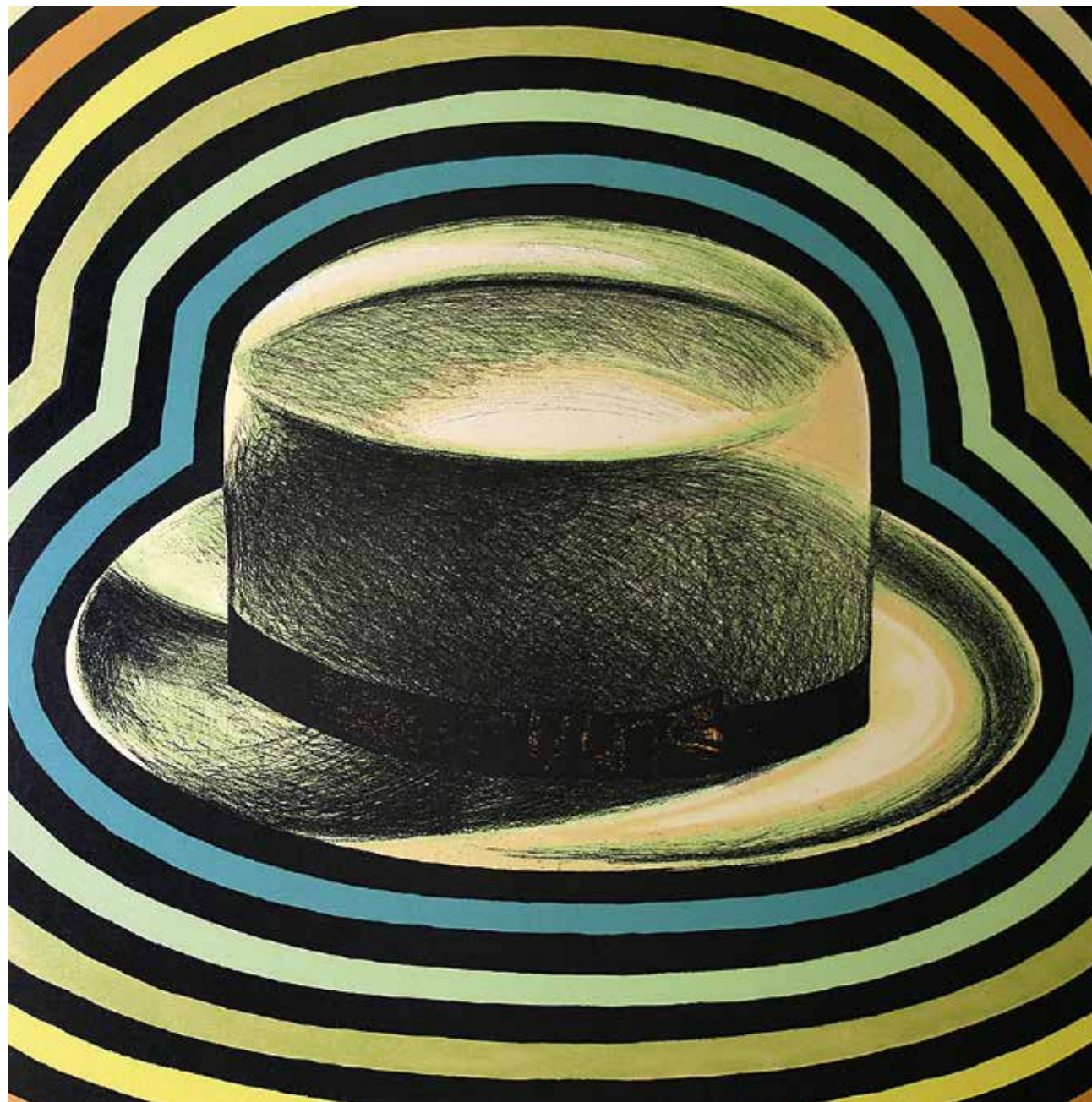
Painter and printmaker Lowell Nesbitt rendered his abstract and realist works in a personal style. He is most well-known for a series of over 400 monumental floral images set against monochromatic and patterned backgrounds, isolated in space and captured up close to fill the canvas. Additionally, he crafted studio interiors, clothing articles—seen in *Panama Hat*—and fruit and vegetable pairings in his works. Although he was labeled as a photorealist, Nesbitt protested the classification, citing his bold work as loosely painted, interpretively distorted, and ambiguous.

Nesbitt earned a Bachelor of Fine Arts degree at Temple University, Philadelphia, and attended the Royal College of Art, London, where he learned stained glass and etching. He decided to pursue art full-time while working as a security guard at the Phillips Collection, Washington, D.C. During his career, Nesbitt was the official artist for the Apollo 9 and Apollo 13 space flights. Public collections that hold his work include the Museum of Modern Art, New York; the Philadelphia Museum of Art, Pennsylvania; and the Baltimore Museum of Art.

Lowell Nesbitt (1933–1993)

Ο Αμερικανός ζωγράφος και χαράκτης Λόουελ Νέσμπιτ απέδωσε τα αφηρημένα και ρεαλιστικά έργα του με ψυχεδελικό και προσωπικό ύφος. Η αναγνωρισμένη σειρά του με πάνω από 400 μνημειώδεις απεικονίσεις λουλουδιών σε κίνηση τοποθετούνται σε φόντο μονόχρωμο ή σε φόντο με μοτίβα, απομονώνονται στον χώρο και μεγεθύνονται για να γεμίσουν τον καμβά. Επιπλέον, δημιούργησε συγκεκριμένη θεματολογία στα έργα του, δηλαδή εσωτερικούς χώρους στούντιο, είδη ένδυσης – όπως τα βλέπουμε στο έργο *Καπέλο Παναμά* - καθώς και ζεύγη φρούτων και λαχανικών. Αν και συχνά ομαδοποιήθηκε ως φωτορεαλιστής, ο Νέσμπιτ αντιδρούσε σε αυτή την ταξινόμηση, καθώς το τολμηρό έργο του είναι χαλαρά ζωγραφισμένο, ερμηνευτικά παραμορφωμένο και διφορούμενο.

Ο Νέσμπιτ απέκτησε πτυχίο Καλών Τεχνών από το Temple University της Φιλαδέλφειας και φοίτησε στο Royal College of Art του Λονδίνου, όπου έμαθε την τέχνη του βιτρό και χαρακτική. Είχε την έμπνευση να ασχοληθεί με την τέχνη με πλήρη απασχόληση ενώ εργαζόταν ως φύλακας στη συλλογή Phillips στην Ουάσιγκτον, D.C. Κατά τη διάρκεια της καλλιτεχνικής του καριέρας, ο Νέσμπιτ ήταν ο επίσημος καλλιτέχνης για τις διαστημικές πτήσεις Apollo 9 και Apollo 13. Οι δημόσιες συλλογές του βρίσκονται στο Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης στη Νέα Υόρκη, το Μουσείο Τέχνης της Φιλαδέλφειας στην Πενσυλβάνια και το Μουσείο της Βαλτιμόρης στο Μέριλαντ, όπου έκανε και την πρώτη του ατομική έκθεση το 1958.

(Lowell Nesbitt) **Panama Hat**, 1975

Silkscreen, 35 ¼ x 35 ¼ in. Collection of Art in Embassies, Washington, D.C.; Gift of Pace Editions

(Lowell Nesbitt) **Καπέλο Παναμά**, 1975

Μεταξοτυπία, Συλλογή, 89,5 x 89,5 cm. Συλλογή in Embassies, Ουάσιγκτον, D.C., Δώρο Εκδόσεις Pace

Platon (born 1968)

Portrait and documentary photographer Platon Antinou, commonly known as Platon, is a self-described “communicator and storyteller.” Using his Hasselblad camera with a 120-millimeter lens, Platon captures world leaders and everyday people up close and personal. Presenting them without judgment, he quickly establishes a connection with his subjects, encouraging viewer interpretation. “It’s the content and the story you’re trying to tell. Photographers can get blinded by the science and forget that the whole point of taking a picture is to tell a story. The greatest photos in history are often not the most technically proficient, but the ones that have something that moves us into action. That’s the power of photography,” Platon said.

Born in London and raised in Greece, Platon received a Bachelor of Arts degree in graphic design from Central Saint Martins, London, and a Master of Fine Arts degree in photography and fine art at the Royal College of Art, London. After working for *British Vogue* and the political magazine *George* for several years, he became the *New Yorker’s* staff photographer and continues to shoot magazine covers for *TIME*. Platon is the founder of The People’s Portfolio, a nonprofit foundation that celebrates emerging human rights leaders and international civil rights and encourages the public to fight for social justice.

Platon (έτος γέννησης 1968)

Ο διάσημος φωτογράφος πορτραίτων και τεκμηρίωσης Πλάτων Αντίνου, γνωστός απλά ως «Πλάτων», είναι, όπως ο ίδιος περιγράφει τον εαυτό του, «επικοινωνιακός και αφηγητής». Χρησιμοποιώντας τη φωτογραφική μηχανή Hasselblad με φακό 120 χιλιοστών, ο Πλάτων απαθανατίζει τα πρόσωπα των ηγετών του κόσμου και των καθημερινών ανθρώπων από κοντά και προσωπικά. Παρουσιάζοντάς τα χωρίς κρίση, δημιουργεί γρήγορα μια σύνδεση με τα θέματά του και επιτρέπει στον θεατή να ερμηνεύσει και να δει τις ίδιες τις ψυχές τους. «Είναι το περιεχόμενο και η ιστορία που προσπαθείς να πεις. Οι φωτογράφοι μπορεί να τυφλωθούν από την τεχνική και να ξεχάσουν ότι το όλο νόημα της λήψης μιας φωτογραφίας είναι να πεις μια ιστορία. Οι καλύτερες φωτογραφίες στην ιστορία συχνά δεν είναι οι πιο τεχνικά άρτιες, αλλά αυτές που έχουν κάτι που μας κάνει να δράσουμε. Αυτή είναι η δύναμη της φωτογραφίας».

Γεννημένος στο Λονδίνο και μεγαλωμένος στα ελληνικά νησιά, ο Πλάτων έλαβε το πτυχίο Bachelor of Arts στη γραφιστική από το Central Saint Martins του Λονδίνου, και Master of Fine Arts στη φωτογραφία και τις καλές τέχνες από το Royal College of Art του Λονδίνου. Αφού εργάστηκε για αρκετά χρόνια για τη βρετανική Vogue και στη συνέχεια στο πολιτικό περιοδικό George, έγινε ο φωτογράφος του The New Yorker και συνεχίζει να φωτογραφίζει εξώφυλλα περιοδικών για το TIME. Ο Πλάτων είναι ο ιδρυτής του The People's Portfolio, ενός μη κερδοσκοπικού ιδρύματος που αναδεικνύει νέους ηγέτες των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ενθαρρύνει το κοινό να αγωνιστεί για την κοινωνική δικαιοσύνη.

(Platon) **Flower Girl**, 2005

120mm film photograph, 40 x 40 in. Courtesy of Studio Platon, New York, New York

(Platon) **Κορίτσι των Λουλουδιών**, 2005

Φωτογραφία σε φιλμ 120 μιλιμέτρ, 101,6 x 101,6 cm. Ευγενική παραχώρηση Studio Platon, Νέα Υόρκη, Νέα Υόρκη

Robert Rauschenberg (1925–2008)

Considered the “forerunner of essentially every postwar movement since Abstract Expressionism,” Robert Rauschenberg was a painter, sculptor, and graphic artist who revolutionized American art in the 1950s and 1960s. Rauschenberg’s work represents a constant dialogue “between the handmade and the readymade, and between the gestural brushstroke and the mechanically reproduced image.” Throughout his six-decade career, his art incorporated technology, choreography, performance, and multimedia. Created using an Iris printer to generate digital color prints of his photographs, silkscreen works like *Domicile* “allowed for the high-resolution images and luminous hues in his large-scale works on paper.”

Rauschenberg studied at the Kansas City Art Institute, Missouri, and Académie Julian, Paris, before attending Black Mountain College, Asheville, North Carolina. Later, he moved to New York City, where he gained exposure to abstract expressionism and began incorporating open brushwork in his paintings. Rauschenberg’s notable *Combine* series broke down traditional barriers between painting and sculpture by combining discarded, ordinary objects—like patchwork quilts or automobile tires—and placing them in artistic contexts. His solo exhibition at the Jewish Museum, New York, and the International Grand Prize at the Venice Biennale established his artistic reputation for years to come.

Robert Rauschenberg (1925–2008)

Θεωρούμενος ως ο «πρόδρομος ουσιαστικά κάθε μεταπολεμικού κινήματος από τις αρχές του Αφηρημένου Εξπρεσιονισμού», ο Ρόμπερτ Ράουσενμπεργκ ήταν ζωγράφος, γλύπτης και γραφίστας που έφερε επανάσταση στην Αμερικανική τέχνη τις δεκαετίες του 1950 και του 1960. Το έργο του Ράουσενμπεργκ αντιπροσωπεύει έναν συνεχή διάλογο «μεταξύ του χειροποίητου και του προκατασκευασμένου, και μεταξύ της χειροποίητης πινελιάς και της μηχανικά αναπαραγόμενης εικόνας». Κατά τη διάρκεια της καριέρας του έξι δεκαετιών, η τέχνη του ενσωμάτωσε την τεχνολογία, την χορογραφία και την περφόρμανς, καθώς και υλικά που εκτείνονται σε όλα τα μέσα. Χρησιμοποιώντας έναν εκτυπωτή Iris για τη δημιουργία ψηφιακών έγχρωμων εκτυπώσεων των φωτογραφιών του σε μεταγενέστερα έργα μεταξοτυπίας όπως το *Domicile* «αποτυπώνει εικόνες υψηλής ανάλυσης και φωτεινές αποχρώσεις σε έργα του μεγάλης κλίμακας τυπωμένα σε χαρτί».

Ο Ράουσενμπεργκ σπούδασε στο Ινστιτούτο Τέχνης του Κάνσας Σίτι, στο Μιζούρι, και στην Ακαδημία Τζούλιαν, στο Παρίσι, προτού φοιτήσει στο Black Mountain College στο Άσβιλ της Βόρειας Καρολίνας, υπό τον Γερμανό καθηγητή και καλλιτέχνη αφηρημένης τέχνης Ζόζεφ Άλμπερς. Όταν μετακόμισε στη Νέα Υόρκη το 1949, έγινε γνωστός για τον αφηρημένο εξπρεσιονισμό του και άρχισε να ενσωματώνει ελεύθερες και χαλαρές πινελιές στους πίνακές του. Το 1954, ο Ράουσενμπεργκ δημιούργησε τον πρώτο του πίνακα *Combine*. Αυτή η σειρά κατέρριψε τα παραδοσιακά εμπόδια μεταξύ ζωγραφικής και γλυπτικής συνδυάζοντας πεταμένα, συνηθισμένα αντικείμενα -όπως παπλώματα patchwork ή ελαστικά αυτοκινήτων- και τοποθετώντας τα στο πλαίσιο της τέχνης. Η πρώτη του ατομική έκθεση στο Εβραϊκό Μουσείο της Νέας Υόρκης και το Διεθνές Μεγάλο Βραβείο του 1963 στη Μπιενάλε της Βενετίας καθιέρωσαν την καλλιτεχνική του φήμη για τα επόμενα χρόνια.

(Robert Rauschenberg) **Statue of Liberty**, undated
Lithograph, 39 ¼ x 28 ¾ in. Collection of Art in Embassies, Washington, D.C.; Gift of Evelyn Farland

(Robert Rauschenberg) **Άγαλμα της Ελευθερίας**, αχρονολόγητο
Λιθογραφία, 99,7 x 73 cm. Συλλογή Art in Embassies, Ουάσιγκτον, D.C., Δώρο της Evelyn Farland

Jacques Reich (1852–1923)

Etcher and illustrator Jacques Reich was famous for his realistic portraits of America's founding fathers and presidents, notably George Washington, Benjamin Franklin, Abraham Lincoln, and Theodore Roosevelt. Reich was an artist for Scribner's *Cyclopedia of Painters and Paintings* and made over 2,000 portraits for Appleton's *Cyclopedia of American Biography*. Later, he specialized in etchings on copper and published approximately fourteen portraits of English authors and artists, with a series of twenty-five *Famous Americans*.

Reich studied in Budapest, Hungary, before immigrating to the United States to study at the National Academy of Design, New York, and the Pennsylvania Academy of Fine Arts, Philadelphia. He established a studio in New York and lived in New Dorp, Staten Island, until his death.

Jacques Reich (1852–1923)

Ο Ουγγροαμερικανός χαράκτης και εικονογράφος Ζακ Ράιχ αναγνωρίστηκε για τα ρεαλιστικά πορτρέτα των ιδρυτικών ηγετών και των προέδρων της Αμερικής, ιδίως των Τζορτζ Ουάσιγκτον, Μπέντζαμιν Φράνκλιν, Αβραάμ Λίνκολν και Θίοντορ Ρούζβελτ. Ο Ράιχ ήταν ένας από τους καλλιτέχνες της *Cyclopedia of Painters and Paintings* του εκδοτικού οίκου Scribner και έκανε πάνω από 2.000 πορτρέτα για την *Cyclopedia of American Biography* του Appleton. Γύρω στη δεκαετία του 1890, μεταπήδησε σε χαρακτηριστικά με χαλκό και δημοσίευσε περίπου δεκατέσσερα πορτρέτα Άγγλων συγγραφέων και καλλιτεχνών, μαζί με μια σειρά είκοσι πέντε Διάσημων Αμερικανών.

Ο Ράιχ σπούδασε αρχικά στη Βουδαπέστη και στη συνέχεια μετανάστευσε στις Ηνωμένες Πολιτείες το 1873 για να σπουδάσει στην Εθνική Ακαδημία Σχεδίου της Νέας Υόρκης και στην Ακαδημία Καλών Τεχνών της Πενσυλβάνια στη Φιλαδέλφεια. Κατά τη διάρκεια των ταξιδιών του στο Παρίσι, έγινε μαθητής των διάσημων Γάλλων ρεαλιστών ζωγράφων Γουίλιαμ-Αντόλφ Μπουργκερώ, και Ζοζέφ Νικολά Ρομπέρ-Φλερύ. Ο Ράιχ ίδρυσε ένα στούντιο στη Νέα Υόρκη γύρω στο 1885 και έζησε στο Νιού Ντροπ του Στάτεν Άιλαντ μέχρι το θάνατό του.

(Jacques Reich) **Benjamin Franklin**

Engraving, 29 x 23 ¼ in. Collection of Art in Embassies, Washington, D.C.; Gift of Oswald D. Reich

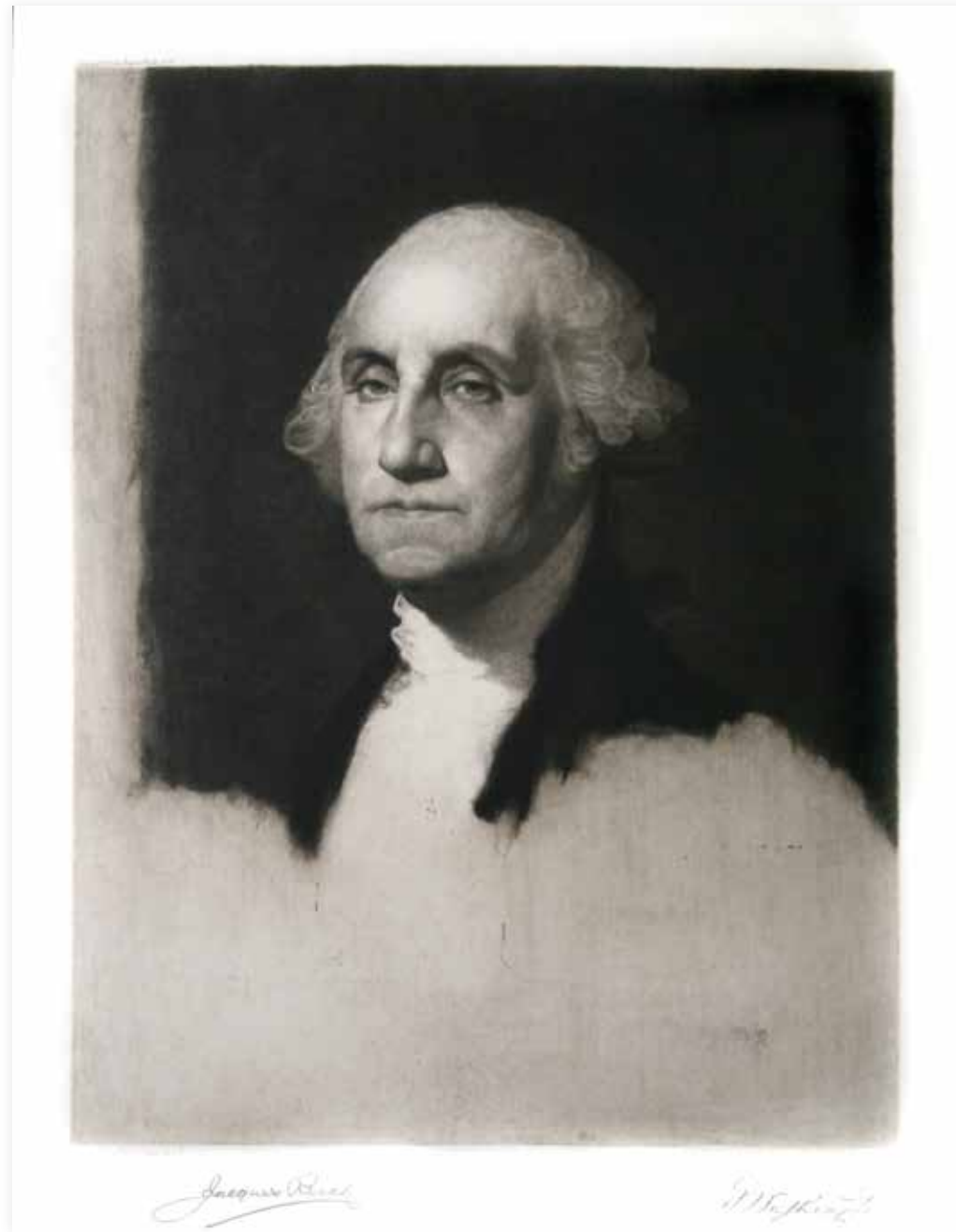
(Jacques Reich) **Benjamin Franklin**

Ξυλογραφία, 73,7 x 59,1 cm. Συλλογή Art in Embassies, Ουάσιγκτον, D.C., Δώρο του Oswald D. Reich

Eugène Vail (1857–1934)

Painter Eugène Vail was celebrated for his impressionistic village and winter sports scenes. The artist utilized vigorous brushwork and uniform, short rectangular strokes to augment the motion within his images. Initially painting in the tradition of the academic French Salon, Vail shifted to a looser and freer approach and lightened his palette after observing the autumn colors in Venice.

Vail later studied at the Art Students League, New York, and the École des Beaux-Arts, Paris. He pursued an independent art career at Pont-Aven and Concarneau, both in Brittany, France, where he began painting peasants and fishermen. A member of the Society of American Artists in Paris, Vail was made a Chevalier of the Legion of Honor in 1894.

(Jacques Reich) **George Washington**, 1903 copyright

Engraving, 29 x 23 ¼ in. Collection of Art in Embassies, Washington, D.C.; Gift of Oswald D. Reich

(Jacques Reich) **George Washington**, πνευματική κατοχύρωση 1903

Ξυλογραφία, 73,7 x 59,1 cm. Συλλογή Art in Embassies, Ουάσιγκτον, D.C., Δώρο του Oswald D. Reich

Eugène Vail (1857–1934)

Ο Γαλλοαμερικανός ζωγράφος Γιουτζίν Βέιλ ήταν εμβληματικός για τους πίνακές του με τα τοπία σε χωριά και τις σκηνές από χειμερινές αθλητικές δραστηριότητες τις οποίες απέδιδε σε ιμπρεσιονιστικό στυλ. Ο καλλιτέχνης χρησιμοποιούσε έντονο πινέλο δημιουργώντας με ομοιόμορφες, σύντομες ορθογώνιες πινελιές για να «αποδώσει μια πραγματικότητα γεμάτη με κίνηση» στους πίνακές του. Αρχικά ζωγραφίζοντας σύμφωνα με την παράδοση του ακαδημαϊκού γαλλικού σαλονιού, ο Βέιλ τελικά έκανε πιο ανάλαφρη την παλέτα του - εμπνευσμένος σε μεγάλο βαθμό από τα χρώματα στη Βενετία το φθινόπωρο - και σταδιακά ζωγράφησε σε χαλαρό, ελεύθερο στυλ.

Ο Βέιλ αργότερα σπούδασε στο Art Students League, στη Νέα Υόρκη, και στην École des Beaux-Arts, στο Παρίσι. Ακολούθησε μια ανεξάρτητη καλλιτεχνική σταδιοδρομία στο Ποντ-Αβέν και στο Κονκαρνώ, τοποθεσίες στη Βρετάνη της Γαλλίας όπου άρχισε να ζωγραφίζει αγρότες και ψαράδες. Μέλος της Εταιρείας Αμερικανών Καλλιτεχνών στο Παρίσι, ο Βέιλ έγινε Ιππότης της Λεγεώνας της Τιμής το 1894.

(Eugène Vail) **The Tree at the Village Carlotta**, c. 1901

Oil on canvas, 37 ½ x 45 in. Collection of Art in Embassies, Washington, D.C.; Gift of an anonymous donor

(Eugène Vail) **Το Δέντρο στο Χωριό Καρλότα**, περίπου 1901

Λάδι σε καμβά, 95,3 x 114,3 cm. Συλλογή Art in Embassies, Δώρο ανώνυμου δωρητή

Andy Warhol (1928–1987)

Arguably a legend in the pop art movement, Andy Warhol produced experimental works that observed cultural trends and American post-war advertising, while challenging traditional notions of fine art and creativity. Warhol is iconic for his whimsical, multi-colored iconography of consumer brands such as Campbell's soup, flowers, and portraits of American celebrities Marilyn Monroe and Elizabeth Taylor. In his photo-silkscreens, he repeatedly printed a grainy black image on a colorful canvas, sometimes organizing the work in a series of rows, grids, or pairs and replicated it through an assembly line system. Although he famously reported to ARTNews in 1963 that "the reason I'm painting this way is that I want to be a machine," every

canvas that Warhol silkscreened or printed was one-of-a-kind, resulting from creative decisions related to composition, color, and format.

A native of Pittsburgh, young Warhol would paint and draw with the art supplies gifted by his mother and attended free art classes at the Carnegie Museum of Art. After graduating with a degree in pictorial design from the Carnegie Technical Institute (now Carnegie Mellon University), he moved to New York City for commercial design, illustrating for firms and clientele like *Vogue*, Tiffany & Company, and Columbia Records before achieving artistic fame. After his death, Warhol's estate became the Andy Warhol Foundation, with the museum in Pittsburgh dedicated to him in 1994.

Andy Warhol (1928–1987)

Αναμφισβήτητα ο κορυφαίος ηγέτης στο κίνημα της ποπ αρτ στη διάρκεια του εικοστού αιώνα, ο Άντυ Γουόρχολ παρήγαγε πειραματικά μέσα που παρατηρούσαν τις πολιτιστικές τάσεις και την Αμερικανική μεταπολεμική διαφήμιση και οι οποίες αμφισβήτησαν τις παραδοσιακές έννοιες των καλών τεχνών και της δημιουργικότητας. Ο Γουόρχολ είναι περισσότερο γνωστός για την ιδιότυπη, πολύχρωμη εικονογραφία καταναλωτικών εμπορικών σημάτων, όπως τα κουτάκια της σούπας Campbell, τα λουλούδια και τα πορτρέτα διάσημων Αμερικανίδων ηθοποιών όπως η Μέριλιν Μονρό και η Ελίζαμπεθ Τέιλορ. Στις τεχνικές φωτο-μεταξοτυπίας του, τύπωνε επανειλημμένα μια κοκκώδη μαύρη εικόνα σε έναν πολύχρωμο καμβά, μερικές φορές οργανώνοντας το έργο σε μια σειρά από σειρές, πλέγματα ή ζεύγη και αναπαράγοντάς το μέσω ενός συστήματος γραμμικής συναρμολόγησης. Αν και το 1963 ανέφερε πανηγυρικά στο ARTNews ότι «ο λόγος που ζωγραφίζω με αυτόν τον τρόπο είναι

ότι θέλω να γίνω μηχανή», κάθε καμβάς του Γουόρχολ είτε σε μεταξοτυπία είτε σε εκτύπωση ήταν μοναδικός στο είδος του ως αποτέλεσμα δημιουργικών αποφάσεων που σχετίζονται με την σύνθεση, το χρώμα και την μορφή.

Κάτοικος του Πίτσμπουργκ της Πενσυλβάνια, ο νεαρός Γουόρχολ ζωγράφιζε και σχεδίαζε τακτικά χρησιμοποιώντας τα υλικά τέχνης και ζωγραφικής που του είχε δωρίσει η μητέρα του και παρακολουθούσε δωρεάν μαθήματα τέχνης στο Μουσείο Τέχνης Carnegie. Μετά την αποφοίτησή του από το Τεχνικό Ίδρυμα Carnegie (τώρα Πανεπιστήμιο Carnegie Mellon), μετακόμισε στη Νέα Υόρκη για να ασχοληθεί με το εμπορικό σχέδιο, όπου πριν την άνοδο της καλλιτεχνικής του φήμης εικονογράφουσε για εταιρείες και πελάτες όπως η *Vogue*, η Tiffany & Company και η Columbia Records. Μετά τον θάνατό του, η περιουσία του Γουόρχολ έγινε The Andy Warhol Foundation, με το ομώνυμο μουσείο στο Πίτσμπουργκ να του αφιερώνεται το 1994.

(Andy Warhol) **Flowers**, 1970. Screenprint, 36 ¾ x 37 in. Collection of Art in Embassies, Washington, D.C.; Gift of the Foundation for Art and Preservation in Embassies, Washington, D.C.

(Andy Warhol) **Λουλούδια**, 1970. Μεταξοτυπία, 93,3 x 94 cm. Συλλογή Art in Embassies, Ουάσιγκτον, D.C.; Δώρο του Ιδρύματος Τέχνης σε Πρεσβείες, Ουάσιγκτον, D.C.

(Andy Warhol) **Flowers (Black and White)**, 1974. Screenprint on Arches, 47 ¾ x 34 in. Collection of Art in Embassies, Washington, D.C.; Courtesy of the Foundation for Art and Preservation in Embassies, Washington, D.C.

(Andy Warhol) **Λουλούδια (Μαυρόασπρα)**, 1974. Μεταξοτυπία σε χαρτί Arches, 121,3 x 86,4 cm Συλλογή Art in Embassies, Ουάσιγκτον, D.C., Ευγενική παραχώρηση Ιδρύματος Τέχνης σε Πρεσβείες, Ουάσιγκτον, D.C.

Anonymous

New York – Welcome to the land of freedom – An ocean steamer passing the Statue of Liberty: Scene on the steerage deck / from a sketch by a staff artist is from a wood engraving made by an unknown staff artist of Frank Leslie's Illustrated Newspaper, or Leslie's Weekly. Here, people onboard the steamer Germanic stand on the steerage deck with the Statue of Liberty in New York City in the background—possibly their first encounter with the United States.

From 1855 to 1922, *Frank Leslie's Illustrated Newspaper* operated as an illustrated literary and news publication. It earned a successful readership due to its nonpartisan yet sensational coverage of American current events, including John Brown's raid on Harper's Ferry, the Spanish-American War, and World War I. Founded by British American engraver and publisher Frank Leslie, the weekly publication first illustrated woodcuts and daguerreotypes before featuring photography. Notable American artist Norman Rockwell worked for the magazine.

(Andy Warhol) **After the Party**, 1979

Silkscreen, 28 ½ x 37 in. Collection of Art in Embassies, Washington, D.C.; Gift of Bob Colacello

(Andy Warhol) **Μετά το Πάρτι**, 1979

Μεταξοτυπία, 72,4 x 94 cm. Συλλογή Art in Embassies, Ουάσιγκτον, D.C., Δώρο του Bob Colacello

Ανώνυμου καλλιτέχνη

Το έργο *Νέα Υόρκη – Καλώς ήρθατε στη χώρα της ελευθερίας – Ατμόπλοιο ωκεανού παραπλέει το Άγαλμα της Ελευθερίας: Σκηνή από τη γέφυρα πλοήγησης / σχέδιο καλλιτέχνη* είναι μια ξυλογραφία που σχεδιάστηκε από έναν καλλιτέχνη του προσωπικού της *Εικονογραφημένης Εφημερίδας του Φρανκ Λέσλι*, που αργότερα μετονομάστηκε σε *Leslie's Weekly*. Απεικονίζει τη θέα της θάλασσας από το ατμόπλοιο «Germanic» - το οποίο κατελύστηκε στις 28 Οκτωβρίου 1886 – καθώς περνάει από το Άγαλμα της Ελευθερίας στη Νέα Υόρκη μεταφέροντας Ευρωπαίους μετανάστες στις Ηνωμένες Πολιτείες.

Από το 1855 έως το 1922, η *Εικονογραφημένη Εφημερίδα Φρανκ Λέσλι* λειτούργησε ως μια έκδοση με φιλολογικό υλικό, ειδήσεις και εικονογράφηση. Κέρδισε μεγάλη μερίδα του αναγνωστικού κοινού με την ακομμάτιστη αλλά εντυπωσιακή κάλυψη των επίκαιρων γεγονότων, όπως της επιδρομής του Τζων Μπράουν στο Harper's Ferry, του Αμερικανο-ισπανικού Πολέμου και του Α' Παγκοσμίου Πολέμου. Με πρώτο εκδότη τον Βρετανο-αμερικανό χαρακτή Φρανκ Λέσλι, η εβδομαδιαία αυτή εφημερίδα ήταν η πρώτη με υλικό που παρείχε εικονογραφήσεις και κείμενα συνοδευόμενα από ξυλογραφίες και δαγκεροτυπίες πριν τη χρήση της φωτογραφίας. Σημαντικοί εικονογράφοι εργάστηκαν για το περιοδικό, όπως οι Αμερικανοί καλλιτέχνες Άλμπερτ Μπερκχάουζ και Νόρμαν Ρόκγουελ.

(Anonymous) **New York – Welcome to the land of freedom – An ocean steamer passing the Statue of Liberty: Scene on the steerage deck / from a sketch by a staff artist**, Created 1887; reprinted 2014

Digital reproduction of a wood engraving, mounted on Dibond, 20 x 24 in.

Collection of Art in Embassies, Washington, D.C.; Library of Congress Prints and Photographs Division, Washington, D.C.

(Ανώνυμου καλλιτέχνη) **Νέα Υόρκη – Καλώς ήρθατε στη χώρα της ελευθερίας – Ατμόπλοιο ωκεανού παραπλέει το Άγαλμα της Ελευθερίας: Σκηνή από τη γέφυρα πλοήγησης / σχέδιο καλλιτέχνη**, έτος δημιουργίας 1887, ανατυπώθηκε 2014

Ψηφιακή αναπαραγωγή ξυλογραφίας σε χαρτί Dibond, 50,8 x 61 cm
Συλλογή Art in Embassies, Ουάσιγκτον, D.C., Βιβλιοθήκη του Κογκρέσου,
Τμήμα Φωτογραφιών και Χαρακτικών, Ουάσιγκτον, D.C.

Acknowledgments

Washington, D.C.

Braden Malnic, Curator
Morgan Fox, Curatorial Assistant
Danielle Giampietro, Registrar
Tabitha Brackens, Managing Editor
Megan Pannone, Editor
Tori See, Editor
Amanda Brooks, Imaging Manager and Photographer

Athens

Shanna Surendra, Cultural Affairs Officer
Eleni Alexaki, Senior Public Engagement Specialist
Vassilis Tsiboukis, Public Engagement Specialist
Spencer Dortona, General Services Officer
Embassy Athens Facilities Team

Vienna

Nathalie Mayer, Graphic Design

Manila

Global Publishing Solutions, Printing

Ευχαριστίες

Ευχαριστίες

Braden Malnic, Επιμελητής
Morgan Fox, Βοηθός Επιμελητής
Danielle Giampietro, Γραμματεία Συλλογών
Tabitha Brackens, Υπεύθυνη Έκδοσης
Μέγκαν Πανόνε, Υπεύθυνη Έκδοσης
Tori See, Υπεύθυνη Έκδοσης
Amanda Brooks, Υπεύθυνη εικονοποίησης και φωτογράφος

Αθήνα

Shanna Surendra, Μορφωτική Ακόλουθος
Ελένη Αλεξάκη, Επικεφαλής Σύμβουλος
Προγραμμάτων Κοινού
Βασίλης Τσιμπούκης, Σύμβουλος Προγραμμάτων Κοινού
Spencer Dortona, Υπεύθυνος Γραφείου Γενικών Υπηρεσιών
Γραφείο Υποδομών της Πρεσβείας των ΗΠΑ στην Αθήνα

Βιέννη

Nathalie Mayer, Γραφίστρια

Μανίλα

Global Publishing Solutions, Εκτύπωση

Art in Embassies

U.S. DEPARTMENT *of* STATE

Published by Art in Embassies | U.S. Department of State, Washington, D.C. | March 2023

<https://art.state.gov/>